

BİNBİR ROMAN

Cilt: 3 - Sayı: 59 - 25 Kuruş

29 - Haziran - Çorşamba - 1949

AŞKIN ZAFERİ

VE KALBİ DURACAKMIŞ
GİBİ OKUDU.

HELEN BU HABER
KARŞISINDA DONDU KALDI

ALLAHIM! BAŞINA
NE GELDİ ACABA?
BENDEN NEYİ
GİZLİYOR

GECİNE KUGUKUŞU
SARAYI BİR BEYA.
ZİN İDARESİNDEKİ
ÇETENİN BASKINI
NA UĞRADI.

ODALIKLARIN KORKU GİBİ KİP
RINA ETRAFTAKİ BOĞUŞMA
GÜRÜLTÜLERİ KARIŞTI

BASKINI YAPANLAR ALA
CAKLARINI ALIP UZAKLAŞ-

GAYRET GÖÇÜK TILAR.
LAR. YOLU YARI
ETTİK

SABAHLEYİN

HELEN! HELEN!
YİNE HEYECANLI
ŞEYLER OLMUŞ..

NE OLMUŞ?!
YİNE POL MÜ
YAPMIŞ?

EYET! POL'ÜN KUMAN.
DASINDA, BİR TAKIM Sİ-
LÂHLI HİNTLİLER BU GECE
KUĞUKUŞU SARAYINI BAS-
MIŞLAR, BİR ODALIĞI
KAÇIRMISLAR..

BİR ODALIK MI?
AH BAŞIMA GELENLER!
DEĞİL.. DEMEK POL
BİR BAŞKASINI SEVİ-
YOR.

NEYE
BÖYLE KO-
NUŞUYORSUN
HELEN?

POL'ÜN, BU
İKİNCİ KADIN
KAÇIRMA VAKASI..
NASIL SİNİR..
LENMEM BETTİ..
ŞİMDİ ONUNLA
AVRUPAYA Gİ-
DECEK..

AVRUPAYA MI
BUNU NEREDEN
BİLİYORSUN?

KENDİ YAZDI.. BUZ
GİBİ BİR MEKTUP
AL OKU..

DÖNÜŞÜNDEN BENİ
OYALAMAK İÇİN BAH.
SEDİYOR. O ARTIK
GERİ GELMEZ..
HEM AŞKIMI, HEM HA-
YATIMI KAY-
BETTİM.

BİRDEN, İÇERİ, YÜZÜ SAP
SARI OLMUŞ BİR HİZMETÇİ
GİRDİ.

HELEN! KIZIM

NE VAR?...
BİR FELÂKET Mİ?
ÇABUK SÖYLE.

SUSS! ODUNLURTA NAIK
VAR.. POL'ÜN EMİR ERİ..
AĞIR YARALI.. İNLIYEREK
BURAYA KADAR SÜRÜKLE-
NİP GELMİŞ.

Ana kanalda sular ufak dalgalar halinde şırıldıyordu. Günlerden beri süregelen kuraklık, şehrin kanalizasyonundaki suların da seviyelerini indirmişti.

Tom Kolb, kendi kendine, memnun memnun gülümsedi. Şimdilik burada kimse kendisini bulamıyacak, epey bir zaman kanallarda saklanabilecekti. Haylidir aranan katilin, şehir kanalizasyonunda saklandığı, kimin aklına gelirdi, ki? On dan sonrasına da Allah kerimdi. Helbet bir çaresi bulunurdu. Muhakkak olan şey, şimdilik sokaklarda görünmemektir. Çünkü her tarafta koca koca ilânlar asılmıştı ve (City katili) harıl harıl aranıyordu.

Tom düşündü:

« İnsan, amma da kolay meşhur oluyormuş meğerse be! Birkaç kişi öldür, hemen memleketin en tanınmış adamı olup çıkıverirsin! »

Tom Kolb, ahlâk, iyilik, şefkat nedir bilmezdi. Böyle şeylerin lüzumunu oluyordu ki... Ne ahlâktan, ne iyilikten, ne de şeffakatten para kazanıldığını görmemişti. Öyleyse, bu çeşit saçmalara kulak asıp, vakit harcamakta mâna mı vardı? »

Ana kanala açılan yan kanallardan birinin rıhtımında yerleşmeğe çalıştı. Bütün mobilyası, bir battaniye ile ufak bir valizden ibaretti. Zaten Tom'un şimdi daha fazla rahat aradığı da yoktu.

Tam rahatça uzanmağa niyetleniyordu, ki zifiri karanlık kanalizasyonda, birdenbire bir takım gürültüler duyar gibi oldu. Sanki, ağır ağır akan kanalın kenarındaki dar rıhtımlarda biri yürüyordu. Kolb, hemen tabancasını çekip yan kanalın bir köşesine sındı. Kimdi bu gelen acaba? Sakın polis olmasın? »

Gelenin adımları, gittikçe yakınlıyordu. Katilin tecrübeli kulakları, bu adım seslerinin bir kadına ait olması gerekeceğini belirtmekteydi. Tabancasını indirdi. Bu arada, kadın da bir hayli yakınlaşmıştı. Nete kim, bir iki saniye sonra Tom'un saklandığı yerin önünden geçerken, katilin gözüne sarışın bir genç kız kafası ilişti. Kendini tutamayıp birdenbire seslendi:

« Durun bakayım!. Nereye böyle? »

Kadın, ağzından fırlıyan çığlığı zorlukla zaptedebildi. Tom karanlıkta söyleniyordu:

« Haydi!. Polise cevap verin!. »

Genç kız, kendisine seslenenin kim olduğunu görememişti. Perişan bir tavırla:

« Eyvah!. diye söylendi. Nihayet yakalandım ah!. Pekâlâ!. Artık teslim oluyorum işte.. Kelepçe mi takacaksınız, ne yapacaksınız yapın!. Evet Piter Sten'i ben öldürdüm. İtiraf ediyorum işte. Bana sataşmıştı Kendisinden kurtulmak için tabancayı çekip yere sermekten başka çare bulamadım!. »

Tom Kolb, handiyse bir kahkaha atacaktı:

« Küçük, dedi, sen bu kanalizasyonlara nasıl girdin bakayım?. »

Genç kız cevap verdi:

« 34 üncü sokaktaki bir kanal ağzından girdim. Kaçıp saklanayım

Glorya Tiyatrosu

Nakleden: Mustafa RONA

diye ne yapacağımı şaşırmıştım. Hem beni buraya girerken gördüler de.. İki saattir, oraya buraya koşuyor, bir delik bulup çıkmaya uğraşıyordum.. Kayboldum.. »

« Ne zannediyorsun yani?. Buradan sokağa çıkarsan daha mı emin olur?. »

« Helbette ya.. Bir kere kapağı Glorya tiyatrosuna atsam, kurtulmuş demektir. Ama şimdi artık mânası kalmadı.. »

Tom Kolb güldü:

«Eğer ben sah'den polis olaydım, mânası kalmamış olurdu ama, ben polis değilim ki.. Kendimi takdim edeyim: Adım Tom Kolb'dur. »

« Peki Deyzi!. Kararımızı çabuk vermeliyiz.. Uzun boylu düşünmeğe vaktimiz yok. Glorya tiyatrosu, buradan uzakta değildir.. Gel gidelim!. »

Biraz sonra bir kanalizasyon deliğinden çıkan iki karaltı, ihtiyatla karanlık yan sokaklardan birine sapmışlardı. Deyzi, arkadaşını bir binanın arka cephesinde durdurdu ve fısıldadı:

« Tiyatro sahnesinin, kırık arka penceresinden gireceğiz.. Şimdi beni bırak da gidip bakayım, kimseler var mı? »

Tom razı oldu. İşler kolaylaşıyordu. Şu Deyzi'ye rasladığı pek iyi ol-

Kendini tutamıyarak seslendi : « Durun bakayım! Nereye böyle? »

Kadın dehşet içinde:

« City katili!. » dedi.

« Korkma küçük!. Kadınlara bir zararım dokunmaz!. »

Sarışın kız, telâşlanmıştı:

« Sizi burada yakalarlar Kolb!. dedi. Polis, bütün kanalizasyonu tarıyor!. »

Tom, adamakıllı heyecanlanmıştı:

« Vay canına!. Eh, şimdi ne yapacağız? »

« Kapağı Glorya tiyatrosuna bir atsak kurtuluruz.. Ben orada dansözüm. Tiyatronun girdisini, çıktısını bilirim!. »

Tom sordu:

« Senin adın ne? »

« Deyzi!. »

mustu. İhtiyatlı kızdı doğrusu...

Böylece bir çeyrek geçti. Tom, meraklanmaya başlamıştı, ki kızın tekrar geri dönüp alçak pencereden kendisine işaret verdiğini gördü. Hemen kendini pencereye çekti. Biraz sonra kimseye görünmeden, o da içeri girmişti. Kız, fısıf fısıf:

« Şimdi tiyatronun sahnesinde bulunuyoruz!. dedi. Sen burada dur. Dikkat et de kimse bizi iş başında bastırmasın!. Ben şimdi gardroba kadar uzanıp oradan elbise getireyim!. »

Tom, tabancasının emniyet tetiğini kaldırdı. Deyzi, sessizce çekilip gitmişti. Adam, bütün dikkatiyle karanlıkları kollayıp bekliyordu, ki birdenbire üstünde durduğu yerin hareket edip yavaş yavaş aşağıya inmekte olduğunu sezer gibi oldu. « Tutunayım! » diyecek oluyorsa da boşunaydı. Asansöre girmişçesine aşağılara doğru iniyordu. Bu iş bir müddet devam ettikten sonra nihayet hafif bir sallantıyla durdu. Aynı anda Tom Kolb'un çevresinde, göz kamaştırıcı bir ışık peyda oldu ve katil, dört bir etrafında, namluları kendisine bakan tabancalar görmekte gecikmedi...

* * *

Hususi kadın polis hafiyesi, Mari Long, baş komiserin odasında oturup nasıl Deyzi rolünü oynadığını ve gangster Tom Kolb'u yakaladığını anlattığı sırada, komiser:

« Vallahi müthiş kızsınız Mari!. » dedi.

Genç kız güldü:

« Hiç de okadar mühim değildi. Kolb'un kanalizasyonlarda saklanacağını tahmin ediyordum. Netekim, tahminim doğru çıktı. Öte yanında da şansım yardım etti. »

Tam bu sırada Glorya tiyatrosunun müdürü pürtelâş, komiserin odasına girmişti. Kadın hafiyeeye döndü:

« Peki ama, başka yer bulamadınız da bu tehlikeli herifi benim tiyatroya mı soktunuz?. Ya dört bir yana ateş edeydi... Ölenler olaydı... Mahvolmaz mıydım?. »

Genç kız:

« Sebebi vardı Mister Brown! dedi. Bir kere, tiyatrouzda vaktiyle dansözlük etmişim ve binayı pek iyi tanıyordum. İkincisi de gangsteri sersem etmek için sahnenin asansöründen ve karanlıktan istifade etmekten gayri bir şey aklıma gelmemişti. Hem siz, ne üzüyorsunuz?. Bütün gazetelerde tiyatrouzun adı yazıldı. Bir milyon verseydiniz, bu kadar reklâm ettiremezsiniz.. »

Komiser de atıldı:

« Doğru söylüyor!. »

Mari Long, bu tasdikten cesaretlenerek:

« Bana para vermeniz bile gerekirdi!. » dedi.

Müdür şaşı:

« Neden? »

« Nedeni var mı?. Bu reklâm üzerine tiyatrouzda bir ay için bir tek boş yer kalmamacasına biletlerin satıldığını demincek öğrendim! »

Mister Brown, cebinden çek defterini çıkardı:

« Mel'un kız!. dedi. Kendisinden de bir şey saklanmıyor ki.. Eyy.. Ne kadar istiyorsunuz bakalım?. »

İNTİKAM PERİSİ

Gelecek sayımızda (Örümcek Ağı) casusluk ve macera romanımız bitiyor. 61 inci sayıdan itibaren başlayacağımız (İntikam Perisi) romanı, şimdiye kadar okuduğunuz macera ve aşk romanlarının en mükemmellerinden ve sürükleyicilerinden biridir. Birkaç nüsha sonra (Binbir Roman) da gayet heyecanlı ve resimleri en meşhur sanatkarların ellerinden çıkmış yeni resimli romanlara başlayacağız. Bunlar arasında meşhur (Monte Kristo) romanının bulunduğunu da okuyucularımıza şimdiden müjdelerez.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

Koca vücudu, kasanın ağzını ol-
duğu gibi örterken, kaba bir
kahkaha daha savurdu. Binba-
şı, kâğıtları yakalamış, tozlu yap-
raklarını çevirip duruyordu. Birden-
bire:

— Doğru Dallas! dedi. Lizelot-
te'nin göndermiş olduğu şu mek-
tuplara ve telgraflara bak.

Patrisya ile kardeşi de Harti-
gan'ın yanına yanaşmış, iğilmiş kâ-
ğıtlara bakıyorlardı. Binbaşı seslen-
diği sırada, Dallas da bir an için
başını onlardan tarafa çevirmişti.
Gerçi bu ancak bir saniye sürmü-
tü, lâkin kâfi gelmişti. Aynı sani-
yede ışık söndü ve oda derin bir
karanlığa gömüldü, hemen arkasın-
dan da madenî bir ses işitildi.

Binbaşı kendisine en yakın pen-
cerenin perdelerini aralıyarak:

— Ateş edin! diye bağırdı.

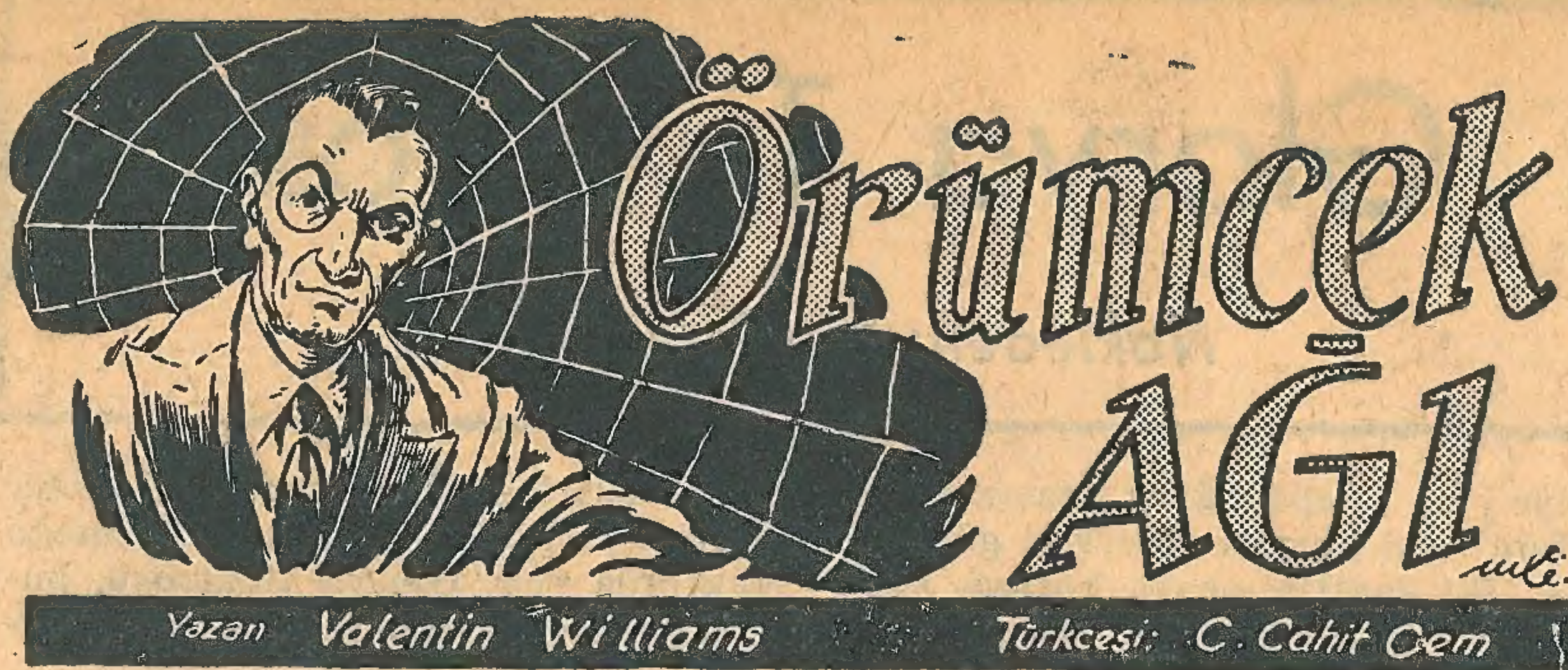
Ceymis Feyn hızla kütüphanen-
in kapısına atılmış, hemen elektrik
düğmesini çevirmişti. Oda tekrar
ışıklandı. Grund ortadan yok olmuş-
tu. Kütüphane rafları açıktı ama
kasanın kapısı kapanmış ve anah-
tar da kaybolmuştu. Hartigan, bü-
tün kuvvetiyle demir kapının tok-
mağına asıldıysa da, kant yerinden
kımıldamadı.

— Peşine düşelim, dedi. Mu-
hakkak bahçeye çıkacaktır.

Peşinde Cimmi olduğu halde dı-
şarıya saldırmaya da bir oldu.

Dallas ta arkalarından seğırtmek
istemmiş, lâkin Patrisya mani olmuştu.
Genç kız, bir tek kelime bile söyle-
memişti. Fakat bakışlarında yalva-
ran bir eda vardı. Dallasın kaşları
çatıldı.

— Grund'un kaçmaya teşeb-
büs edeceğini sezmem lâzımdı! dedi.
Demek ki bu odada ikinci bir elek-
trik düğmesi ve herifi otomobiline
kadar götürecektir gizli bir geçit var.
Kasaya ulaşır ulaşmaz kaçabileceği-

Büyük ve Heyecanlı Casus Romanı: 41

ni pekâlâ biliyordu mel'un. Tabii,
minareyi çalan kılıfını hazırlamaz
mı?

Patrisya elinde tuttuğu kâğıt to-
marını gösterdi.

— Öyle amma, pazarlığımızın
kendisine yüklediği şeyi yerine ge-
tirdi.

Dallas, kâğıtları genç kızın elin-
den alarak Grundun koltuğuna o-
turdu ve yaprakları teker teker aç-
maya başladı. Sonra ansızın bir sinir
buhranına tutulmuş gibi ardı arkası
gelmez bir surette güldüğü duyuldu.
Patrisya, hemen yanına koşmuş,
kollarını boynuna dolamış, mırıl-
dınıyordu:

— Kendinize geliniz Dallas!
Haydi kendinize geliniz!

Dallas'ın gülmesi bitmişti. Genç
kızın yüzünü, tozlu ve çamurlu
çehresine doğru yaklaştırdı. Dalgın
dalgin söylendi:

— Bana hayatımı tekrar bağış-
ladınız Patrisya! Fakat şimdi sizsiz
bu hayatı ne yapacağımı düşün-
yorum.

Patrisya Feyn, cevap verdi.

— Ben de aynı haldeyim Dallas.
Fakat bazı düşüncelerim var.

Adam, kıpkırmızı kesilmişti.

— Sahi mi söylüyorsunuz? dedi.

Patrisya dikildi:

— Sakın benim zengin oluşumu
bir engel addetmeğe kalkışmayın!
Adam, meyus, başını salladı:

— Pek çok da paranız var ca-
nım...

Genç kız neşeliydi:

— İyi ama biz artık sizinle or-
tak olduk. Zaten şimdi size, vak-
tiyle Cimmi'yi bulduğunuz takdirde
vaademiş olduğum yüzbin doların
üçte birini borçlu değil miyim? Bu
parayı bizim çevirmekte olduğumuz
işlerde sermaye olarak bırakırsınız
ve böylece benim de ortağım olur-
sunuz. İyi mi?

— Çok iyi ve çok tatlı bir ka-
dınınsınız Patrisya. Fakat böyle güzel
projeler, hemen daima bir hayal
olarak kalmaya mahkûmdur.

Genç kız sordu:

— Yoksa, size benimle evlenme-
nizi teklif ettiğimi kavrayamadınız
mı?

Beriki hâlâ meyustu:

— Anladım, anladım ama...

Patrisya parmağını tehdidkâr
bir eda ile sallıyordu:

« Çok iyi ve tatlı
bir kadınsınız Pat-
risya, fakat böyle
projeler, hemen dai-
ma hayal olarak
kalmaya mahkûm-
dur! »

— Yook.. Hep de kafanızın di-
kine gidecek değilsiniz ya.. Arada
bir de bana uymanız lâzım. Şimdi
artık beni öpmek istemiyor musu-
nuz Yüzbaşı Merral?

Dallas'a öyle geldi ki Patrisya
mandar bir eda ile asıl adını rüt-
besini söylediği vakit, sanki mazisi
üzerine demirden bir perde çekil-
miştir.

Genç kızın gözleri parlıyordu.
Dallas ona doğru baktı. Sonra kol-
lariyle tuttu ve kendisine doğru
çekti.

Dudakları birleşivermişti.

Koridorda duyulan acele adım
sesleri üzerine ayrıldılar. Odaya
Cimmi giriyor, söyleniyordu:

— Sanki yer yarıldı herifi yut-
tu! dedi. Binbaşıya da söyledim ya..
Boşuna arıyoruz ve vakit kaybedi-
yoruz. Gizli bir yer altı yolundan
şatonun dışına çıktığını bulduk. Al-
laha şükür ki kerata tayyareyi al-
mayı akıl edememiş. Hep birlikte
tayyareye bineriz, olur mu Patris-
ya? Yarım saat sonra hava iyice
kararacak. Onun için çabuk olalım.
Arkadaşları tophyalım ve hemen
yola çıkalım.

Bu sefer kapıda Hartigan görün-
müştü. Adamakıllı kızışmıştı ve ü-
mitsiz görünüyordu.

— Kirişi kırmış! dedi. Neyse ki
herifin elinden şu vesikaları aldık
Dallas. Fakat eninde sonunda mel'-
un haydut yine bizim burnumuza
güle güle sıvıştı ya...

Patrisya keyifli keyifli gülü-
yordu:

— Binbaşı, dedi. Siz ne dersiniz?
Şimdi Dallası, beni alması için sı-
kırtıp duruyordum. Bu fikrim pek
hoşuna gitmedi onun ama.. Bari siz-
de benim hesabıma şafaatte bulu-
nun biraz.

Hartigan'ın gözleri, fal taşları
gibi açıldı:

— Eh buna şaştım işte.. Vallahi
şaştım.. Maamafih ben ona daha
vapurdayken söylemiştim bunu ya!
Hatırlıyor musun Dallas?

Ve Dallas'ın cevap vermesine
meydan kalmadan, içeriye nefes
nefese ve telâş içinde Dö Kantinyi
girmişti. Bağırdı:

— Gizli teşkilât adamları geli-
yor!

Son Perde

Fransız subayı, zorlukla konu-
şuyor gibiydi. Kesik kesik:

— Pencereden gördüm, dedi.
Breverin arkadaşı Vilsonla, başka
iki adam daha var. Bahçe kapısında
durdular ve bekliyorlar.

Küçük gurupta adetâ bir panik
baş gösterdi. Dallas yüzünü ekşitti
ve Cimmiye bakarak söylendi:

— Bu kötü!

Sonra Kanta dönüp sordu:

— Brever de yak mıydı?

— Aralarında yoktu ama onu
bekliyorlar sanırım. Handiyse ge-
lecektir.

Hartigan, sikkın sikkın güldü:

— Doğrusu bu adamlar da ya-
man şeyler, dedi. Ne inat ama, ne
inat! Hani biz Cimmiyi ele geçirin-
ce gelip elimizden alacaklarını söy-
lemişlerdi ya.. Geldiler işte! Tabii
şimdi Cimmi'yi alıp götürmek
istiyeceklerdir. Maamafih belki de
Mis Feynle sen herifleri yola geti-
rirsiniz.

Dallas hiddetliydi:

— Hiç ümidim yok! dedi. Cim-
mi, onlar sizi ölü veya diri bulup
Vaşington'a götürmek emrini almış-
lar.

Delikanlı sararmıştı:

— Kötü iş! dedi.

Dallas devam etti:

— Üzülmeğe değmez. Ben kız
kardeşinize, sizi vesikalarla beraber
Londra'daki âmirinize götürmeği
(Devamı 14 üncü sayfada)

ZİL

Nakleden:
L. BEKEM

Else de dansı çok severdi. Hem neden sevmesin. O da genç değil miydi? Baloları, çayları, hiç kaçırmazdı. Belki Else'ye güzel demezdi, fakat sempatikti. Girdiği muhite çarçabuk alışırdı. Tatlı dilliydi de kâfir. Toplantılarda erkekler onunla dansdebilmek için birbirleriyle âdeta yarış ederlerdi. Else de bir türlü yorulmak nedir bilmez, her dansa kalkardı.

Çiçek balosu için ona da bir davetiye göndermişlerdi. « Gideyim mi, gitmiyeyim mi? » diye düşünmedi bile. Gidecekti tabii. Ve gitti de. Bütün gece dansetti, güldü, eğlendi. Yalnız o mu eğlendi sanki? Bütün davetliler, bütün gençler, bütün yaşlılar eğlenmişti. Ama bir kişi müstesna. Bu, kösedeki masalardan birine oturmuş, mahzun, mahzun önüne bakan doktordu. Doktorun Else'ye duyduğu alâkayı bilmiyen yok gibiydi. Ona herkes acıyordu. Genç, güzel doktorun gözleri Else'den başkasını görmüyordu. Fakat Else'nin ona pek de aldırış ettiği yoktu. Doktor, onu o akşam da üç defa dansa kaldırmıştı. Dördüncü defasında Else müstehzi bir gülüşle yüzüne bakıp:

— Teşekkür ederim! Fakat pek yorgunum Doktor! diye reddetti ve daha üzerinden iki saniye geçmeden bir başkası ile dansa kalktı. Açıkta anlaşılmazlıktan gelmeği, doğru buldu.

Gece yarısını geçiyordu. Saat sabahın üçü mü idi, neydi. Else dönmeğe karar verdi. Balodan bu kadar erken eve dönmesinin sebebi, ertesi sabah mühim bir işi olmasındandı. Otomobilini yan sokağa bırakmıştı. Arkadaşlarına veda etti.

Mantosunu omuzlarına aldı, ahenkli yürüyüşü ile ağır ağır kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açması ile yüzüne buz gibi temiz hava çarptı. Mantosuna iyice büründü, merdivenleri hızlı hızlı inmeğe başladı. Birden gözleri hayretle açıldı. Doktor herhalde az önce çağırtmış olduğu taksinin, önünde durmuş bekliyordu. Else vaziyeti derhal kavradı. Acır gibi oldu:

— Beni mi bekliyorsunuz Doktor?

Doktor:

— Evet! Müsaade eder misiniz sizi evinize kadar götüreyim? diye mırıldandı. Sonra yavaşça ilâve etti:

— Yahut isterseniz yayan gidelim. Hem de temiz hava almış olursun.

Else gülümsedi:

— Yok, buyrun benim arabamla gidelim! dedi.

Otomobili Else kullanıyordu. Geç vakit olduğu halde yollar kalabalıktı. Asfalt, yağmurdan ıslak ve kavgandı. Else bütün dikkatini otomobile vermek mecburiyetindeydi. Bu yüzden fazla bir şey konuşamıyorlardı. Ne olur, ne olmaz kazadan sakınmalı. Doktor da aynı şekilde düşündüğü için elinden geldiği kadar sessiz oturmaya uğraşıyordu. Else'nin evine vardıkları zaman Doktor da beraber arabadan indi. Else'yi sokak kapısına kadar götürdü. Kız anahtarla kapıyı açarken elini kavradı, öpmek istedi, fakat muvaffak olamadı. O zaman söylendi:

— Şu otomobili de hiç sevmiyorum. İnsan doğru dürüz bir çift lâkırda bile edemiyor.

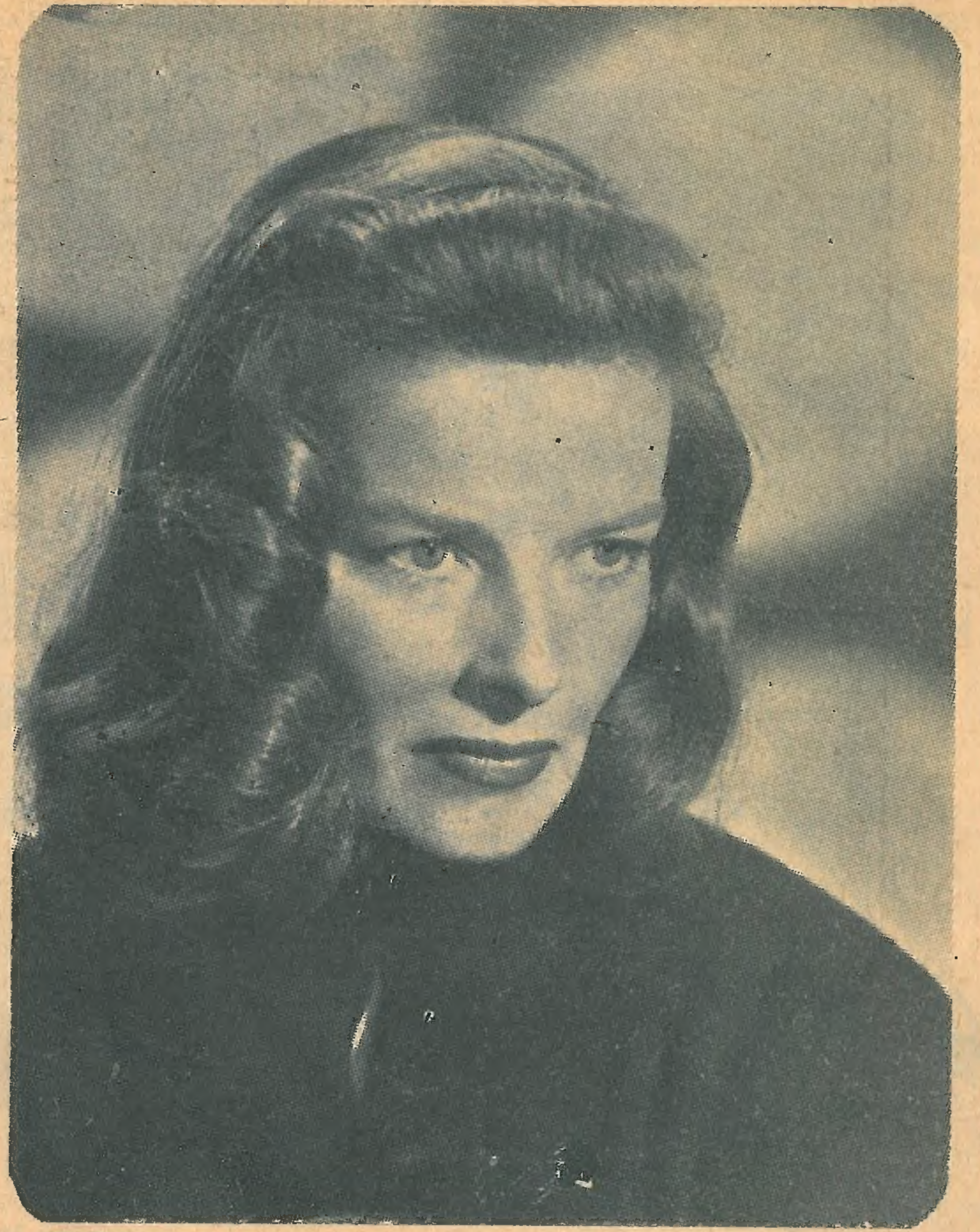
— Ya, öyle mi? Meselâ ne söylemek istiyordunuz?

— Pek çok şey.

— Başka bir defaya söylersiniz Doktor. Şimdilik Allahısmarladık!

Veda için Doktora elini uzattı. Doktor Else'nin elini iki eli ile kavradı, onu kendine doğru çekti. Fakat Else silkinip kurtuldu ve kapıyı bütün hızı ile Doktorun yüzüne kapattı.

Merdivenlerden yukarıya odasına çıkarken kapının zili çalıyordu.

Katharine Hepburn

Hayatı

1909 da Connecticut'un Hartford kasabasında dünyaya gelen Katharine Hepburn son derece zengin bir ailenin kızıdır. Artistliğe sırf heves olsun diye atıldı ve müstesna bir kabiliyet göstererek meşhur oldu. Broadway sahnelerinde adamakıllı parladıktan sonra The Warrior's Husband - Cengâverin kocası piyesiyle Hollywood'un gözünü çekti ve sinema payitahtına gitti.

Filmleri

Hollywood Kathy'ye önce istediğini veremedi. Kathy de kızarak Broadway'e gitti ve The Philadelphia Story piyesinde oynadı. Son derece muvaffak olan piyesin filme çekilme hakkını da bizzat satın aldı. Artık Hollywood prodüktörleri onun elini ayağını öpüyorlardı. Kathy ise adamakıllı nazlandı ve kendini çok pahalıya sattı. Nihayet 'en çok parayı ve karşısına en tanınmış erkek yıldızları veren MGM ile anlaştı ve tekrar perdeye döndü. Bilhassa Spencer Tracy ile çok güzel filmler çeviren Kathy hem komedide, hem dramda aynı derecede muvaffak olur. Son filmi gene Spencer Tracy, Van Johnson ile çevirdiği State of The Union - Birliğin Durumu isimli çok güzel eserdir.

Hususiyetleri

Katharine Hepburn hiç kimsenin hareket etmediği gibi hareket etmesini, orijinaliteyi seven bir kadındır. Yaptığı şeylerle Hollywood'u daima şaşırtır. Daima pantolonla gezer. Açık sözlü, erkek gibi sert, fakat gene de tam manasiyle kadındır. Bir kere Cid Ludlow'la evlenip ayrılan Kathy'nin şimdi, ekseri filmlerinde partöneri olan Spencer Tracy ile seviştiği söyleniyor. Kathy gazetecilere hususi hayatından hiç bahsetmediği için bunu kimse tamamiyle bilmemektedir. Ama Kathy ile Spencer'in birbirlerine çok düşkün oldukları inkâr edilemez.

BABA ÖĞÜTLERİ:

GENÇ ADAMI!..

Genç Adam!.. Bir dil öğren.. yazık bu zamanlara, Şimdi çok ihtiyaç var çünkü tercümanlara, Hepsisi de alıyorlar dört beş yüz lira aylık; Gel... sana hizmet edip, gösterelim kolaylık:

Lisan öğrenmek için tercih et LINGUAFON'u Hem kolay, hem zevklidir.. beğeneceksin onu. Okula lüzum yoktur.... Öğretmendir plâklar, Bu plâklar her dersi sana anlatacaklar..

Sözümüz ne doğruymuş; o zaman göreceksin, Fazla para kazanıp, murada ereceksin.

Odasına vardığı zaman zil hâlâ çalmaya devam ediyordu. Açmalı mıydı, açmamalı mı? Ne kadar da acayip bir adam bu canım? Şimdi böyle zili çalmanın manası var mı? Ya bütün ev halkı uyanırsa!.. Netekim ayak sesleri duyuldu. Ev sahibi dördüncü kattan aşağıya kapıyı açmaya iniyordu. Else adama seslendi:

— Sakın açmayın. Beni takip ediyor.

Ev sahibi başını sallıyarak tersyüzü odasına döndü.

Else'nin kaelbi hızlı hızlı çarpmağa başlamıştı. Nedense birdenbire Doktor hakkındaki fikirlerini değiştirmişti. Sempatik buluyordu. Keşke bu kadar aksi davranmasaydı. « Doktor beni seviyor, hem de çok seviyor olmalı, yoksa bu kadar ısrarla zili çalar ve rezaleti bile göze alır mıydı? » diye düşündü. Kulak verdi, evet, zil hâlâ kısa kısa fasıllarla çalmaya devam ediyordu. Ya-

tağında doğruldu, kalkmaya yelten-di. Fakat vazgeçti. Onunla yarın görüşecekti. Bir uyku hâpı aldı, bir bardak su içti ve sonra sırtüstü yatıp derin bir uykuya daldı.

Ertesi gün uyanınca ilk işi ev sahibine seslenmek oldu.

— Zili saat kaçta kadar çaldı? Hemen gitti mi yoksa?

— Sabahın altısına kadar. Nihayet dayanamadım aşağıya indim..

Else'nin sesi, kendi aşkından sabaha kadar kapının zilini çalan adamın verdiği heyecandan titriyordu:

— Eee sonra?..

Ev sahibi devam etti:

— Sonra kapıyı açtım. Meğer siz kapatırken adamcağızın paltosunun ucunu kapıya sıkıştırmamış mısınız? Biçare, bir türlü yakasını kurtarıp gidemezmiş. Ben kanadı açınca yüzüme öyle aksi aksi baktı, ki dövecek sandım. Kurtulur kurtulmaz homurdana homurdana gitti!..

« Bu şeker gibi Fransız kıızı, onun gelini; küçük afacan da torunu imiş! »

Hikâye Mevzuu

Nakleden: Semih DEMİRCİ

Hikâye yazmak hasreti ile yanıp tutuşan genç adam, yolcuların listesini dikkatle gözden geçirmiş ve meşhur romancı Ellen Vincent'in de gemide olduğunu görmüştü, fakat gemi kazan, o kepçe aradığı halde kadını, New-York'a varacakları tarihten bir gün evveline kadar bir türlü bulamadı. Muharrir bayan güvertedeki seşlonglardan birine sırtüstü uzanmış, dizlerinin üzerine ince bir battaniye çekmiş, başına da bir türban bağlamıştı. Adam konuşmağa başladığı zaman lâkayit bir tavırla bacaklarını topluyarak ona da oturacak bir yer ayırdı.

Delikanlı:

« Bu benim için çok büyük bir an, Miss Vincent, dedi. Sizinle karşılaşmayı daima arzu ettim! »

Kadını çok beğenen gözlerle süzüyordu. Fakat bunun sebebi muharririn genç, güzel veya cazip oluşu değildi. Kendisi yazmağa başladığı romanın ilk kısmını güçbelâ bitirebilmiş ve sonra beğenmiyerek yırtıp atmıştı. Halbuki o, tam onyedane kitap yazmış, hepsi de basılmıştı.

« Cherburg'dan beri sizi arıyorum! » diye devam etti,

Kadın gülümsedi:

« Hava biraz sert olduğu için kamaramdan dışarı çıkmadım. İsminizi öğrenebilir miyim? »

« Leonard Bigelow. »

Miss Vincent, bu adı, kendi kendine tekrar attı ve Leonard, kadına kendisi hakkında biraz malûmat vermediği münasip bularak:

« Ben yolcu değilim, dedi. Geminin Cazında ikinci saksofoncuym. Yazın burada çalıştıktan sonra, mektepler açılınca Kolej'e döneceğim. Bir daha seneye mezun oluyorum ve... »

Yüzünü utangaç bir ifade bürüdü, öksürerek boğazını temizledi:

« Şey... Ben de muharrir olmak istiyorum da... »

Misis Vincent, ciddi bir sesle: « Sahi mi? » diye sorarak alâka gösterdi ve bu sual, delikanlının o-

na taparcasına bağlanmasına sebep oldu. Sadece müstehzi bir gülümseyişle karşılaşacağını zannetmişti de...

Artık cesaretlenmişti. Anlatmağa başladı:

« Arzu ettiğim yegâne şey de bu

zaten. Biraz da kabiliyetim var zannediyorum. Nereye gitsem, muhakkak yeni bir hikâye mevzuu bulurum. Meselâ dün... »

Bir lâhza tereddüt ettikten sonra şükran dolu bir cömertlikle ilâve etti: « Bunu size anlatmayı çok istiyorum. Belki hoşunuza gider de yazıverirsiniz. Hem de çok enteresan bir hikâye olur. »

Kadın: « Eğer kendinize saklamak istemiyorsanız, anlatın. » dedi.

Leonard bunu aklından bile geçirmediğini imâ edencesine başını sallıyarak sordu: « Yalnız bir şey var.. Söze başlamadan önce gemideki yolcuların arasında tanıdığınız kimse olup olmadığını öğrenmem lâzım. »

« Hiç kimseyi tanımıyorum. Konuştuğum ilk insan siz oldunuz. »

Leonard: « Mükemmel, dedi. Ben de bundan emin olmak istemişim.. Dün öğleden sonra bir arkadaşımı görmek için ikinci mevki salonuna indim ve bu esnada, çok güzel, genç ve civelek bir Fransız kıızı ile konuşmakta olan yaşlı bir adam gözümüne ilişti. Bir gün evvel kendisiyle güvertede ping-pong oynadığımız için bu adamı tanıyordum. Fakat sadece adını öğrenmiş ve karısının gemi hakkında bilmek istediği bazı şeyleri bana sorduğu vakit te evli olduğunu anlamıştım, okadar... »

« Bu yüzden onu alt katta, yirmi-iki yaşlarında kadar olan bu muhteşem Fransız kıızı ile başbaşa görünce, kendi kendime: « Allah versin, dedim. İşleri yolunda. » Fakat Mr. Billings beni yanlarına çağırıp kızla tanıştırmaca tahminimde yanıldığımı anladım. Adı Mrs. Billings Jr. olan bu dilber, adamın geliniydi. Etraflarında dolayan yaramaz ve küçük erkek çocuk da torunu olma-ıydı. Kızla evlendikten sonra harbe giden oğlu dövüşürken ölmüştü. Adam gelinini bir aralık ortadan kaybolan torununu aramağa gönderdi, zira bu afacanla iftihar ediyor ve bana da yakından göstermek istiyordu. »

Nefes almak için duran Leonard, sigara tabakasını çıkarıp Miss. Vincent'e uzattı. Kadın zayıf bir sesle:

« Teşekkür ederim, dedi. Ben kullanmıyorum, fakat siz içebilirsiniz. »

Muharririn düşünceli halinden alınan delikanlı:

« Canınızı sıkıyorum ya? » diye sordu ve kadının arzusu üzerine devam etti:

« Çocukla oynayarak ve onlarla konuşarak bir müddet daha yanlarında kaldım. Mr. Billings'in karısı ile beraber üst katta, birinci mevki bir kamarada kalmalarına mukabil, kızın ve çocuğun ikinci mevkide oluşlarına bir mânâ veremiyordum. Yukarı çıkmak için müsaadelerini isteyince adam da: « Beraberce barış gıdip bir şeyler içelim, » diye yanıma geldi.

« Orada bana hikâyesinin devamını anlattı. Ve o vakit karısının, oğullarının evli olduğunu bilmediğini ve adamın da ona bundan bahsetmeğe cesaret edemediğini öğrendim. İhtiyar Mr. Billings'in kendi bile bunu son zamanlarda haber almışa benziyordu. Bu yolculuğu da gelini ile torununu alıp evlerine götürmek için çıkmış, fakat karısına hâlâ hakikati söyleyememişti. Bu sebepten de, onları Mrs. Billings'in gözünden saklamak için, biletlerin ikinci mevkisi almıştı. Zira kadının, babasına şayanı hayret derecede benzeyen çocuğu görür görmez tanıyacağına emindi. »

Miss. Vincent: « Ah!.. » dedi.

Leonard nazikçe sordu: « Bir şey mi söylediniz? İyi işitmedim de... »

Kadının zorlukla yutkunduğunu görünce, içinde şüpheye benzer bir şeyler hissetti ve sonra Miss. Vincent'in sesini duyarak müsterih oldu. Muharrir, « Çok tuhaf... diyordu. Mr. Billings, acaba niçin karısına her şeyi anlatmıyor? Kadın bunu öğrenince muhakkak, ki memnun olur. Gerçi ilk anda biraz sarıslır ama zamanla, hele torununu da gördükten sonra sevinmemesine imkân mı var? Hem sonra eğer kız da güzel, iyi ve sevimli ise hiç mesele kalmaz. »

Leonard çabucak:

« Ben de tam onu söylemek üzereydim zaten.. dedi. Kız güzel olma- (Devamı 14 üncü sayfada)

HAVA TEDBİLİ

Nakleden: Leylâ BEKEM

Hemşire, kapıdan başını uzattı, bir saatten beri bekleyen ve nihayet sırası gelen hastaya seslendi.

— Beyefendi! Buyrun sıra sizin! Hasta yavaşça yerinden kalktı. Herhalde uzun müddet beklemenin verdiği uyuşukluk devam ediyordu. Odaya girdi, doktorun elini sıktı ve sonra cebinden cüzdanına çıkarak arandı, içinden muayene ücreti olan bir on ve bir de beş liralık çıkarıp yazı masasının üzerine koydu. Doktor hastayı dikkatle muayene etmeğe koyuldu. Kalbini dinledi nabzını saydı... Muayenesini bitirince yazı masasına oturdu ve hastaya da yanındaki koltukta yer gösterdi:

— Kat'iyen merak edilecek bir şeyiniz yok. Müsterih olabilirsiniz. Vücut çalışması normal. Hiçbir yerde bir aksaklık yok. Kalp, ciğerler mükemmel. Buna rağmen, kendinize son derece bakmalısınız. Siz kendi kendinizin doktoru olmalısınız. Sizin bana ve ilâca ihtiyacınız yok. Yaşadığınız tarzınızı değiştirmelisiniz. Aşkanlıklarınıza bir son vermelisiniz. Sinirleriniz yıpranmış. Uziyetiniz yorgun. Çiftliklerde yaşayan insanlarda bu gibi hallere pek seyrek rastlanır. Hattâ hiç rastlanmaz desek daha doğru olur. Buna mukabil büyük şehirlerde bu tip hastalarımız pek çoktur.

Hasta korkak, titrek bir sesle sordu:

— Peki, ama bunu nasıl yapayım? — Gayet basit. İlkönce gıdalarınızdan başlamalısınız. Fazla yemek seviyorsunuz galiba, değil mi?

— Eh, evet! Yemeğe hiçbir zaman hayır, diyemem.

— Gördünüz mü? İşte bu olmaz.

Gayet hafif yemekler yemelisiniz ve sonra fazla da değil. Alkol ile aranız nasıl?

— Fazla içenlerden değilim. Günde birkaç bardak bira ve arada sırada rakı, votka.

— Ne diyorsunuz? Aziz dostum bunlara bir son vermek lâzım. Bir kaç ay hafif yemekler yemelisiniz, ve kat'iyen ağzınıza bir damla bile içki koymamalısınız. Kısa bir zaman sonra bir dilim çavdar ekmeği ile bir bardak suyu her şeye tercih edebilirsiniz.

Hastanın gözlerinden sevinç ve memnuniyet okunuyordu:

— İşte buna sevindim, hakikaten sevindim.

Doktor şaşırmıştı:

— Yaa?!.. diye mırıldandıktan sonra devam etti. Güzel, öyleyse, demekki söylediklerimi yapmakta güçlük çekmiyeceksiniz. Ekseri hastalar bu gibi pehrizleri sevmeyiz de... Sigara ile aranız nasıl?

— Eh, günde iki paket sigara ve yemeklerden sonra kuvvetli bir pu-rr.

— Çok!. Günde en fazla beş sigaraya izin veriyorum.

— Size söz veriyorum ki bir tek sigara dahi içmiyeceğim.

— İşte bu hoşuma gitti. Aferin. Böyle olmak. Her hasta sizin gibi olsa. Uykunuz nasıl?

— Pek az uyuyabiliyorum.

— İstirahat etmelisiniz. Kendinizi fazla yormamalısınız. Sporu, yüzme, tenisi bir zaman için bırak-

malısınız.

Hasta sevinçle bağırdı.

— Bu fevkalâde. Tam programıma göre.

— Memnun oldum öyleyse. Sonra yatıp erken kalkmalısınız. gündüzleri de arada bir uzanırsanız, ve öğleyin de iki saat kadar uyursanız iyi olur. Uykuyu sinemalara, tiyatrolara, balolara tercih ediniz.

— Emin olun doktor söylediklerinizi harfi harfine yapacağım. Doktor yerinden kalktı.

— Hepsi bu kadar. Bütün tedavi bundan ibaret.

Hasta da yerinden kalkmıştı, doktorun elini sıktı ve teşekkür ederek ayrıldı. Tam kapıdan çıkmak üzere idi ki doktor seslendi:

— Bir dakika!. Az daha, ok mühim birşeyi söylemeği unutacaktım. Mümkün olduğu kadar temiz hava almağa çalışın. Hiç olmazsa Cumar-tesileri, Pazarları kırlarda, açık havada geçirin.

Hasta birdenbire şaşırdı. Üzüntü, kederli idi. Kıskık bir sesle:

— Maalesef buna imkân yok. Her söylediğinizi yaparım, ama bunu yapamıyacağım.

— Rica ederim. Bu en kolayı değil mi canım? Siz neye yapamıyacağınızı bakalım!

— Ben yapamam doktor, imkân yok.

— Anladık ama neden?..

Hasta, ezildi, büzüldü. Nihayet söyledi:

— Şey, bir hafta oluyor.. Ufak bir iş peşindeyim. Fakat bir takımları bu işi kanuna aykırı bulduklarından olmadı. Yarın sabahdan itibaren üç ay için hapiste yatmaya mecburum da...

NAT PINKERTON

NAT.. BU NE KILIK KİYAFET.. BU NE HIRPANILIK? GENE NE İŞLER KARİŞ.. TIRIYORSUN?

NEHİR BOYUNDA GEZİYORUM.. BİR KAHVE Pİ..

SİR DE ANLA.. TA.. YIM..

İSTE BÖYLE HANIM SULTAN.. MORGDAKI KIZIN ŞERİRLERİ OLDUĞUNDAN EMİNİZ. AMA O GECE BİR YERDE YA İSTİYEREK YAHUT TA ZORLA BET.. YANIN MAYOSUNU GIY.. MIŞ.. YANINDA DA HAN.. SEN İSİMLİ YÜZÜ YARA İZLİ BİR GEMİCİ VAR.. MIŞ.. HANSENİ BU.. LÜRSAK..

O SIRADA NEHİR KENARINDA BİR MEYHA.. NEDEİ DİŞARIDA HA.. VA BERBAT GİYİYOR MUSUN HAN.. SEN..

59

SİS MİS BA.. NA VİZ GELİR..

GÜLE GÜLE HANSEN.. PATRONUN NELSON'A BENDEN SELAMİ SÖY LE

BİRİ PEŞİM DEN GE.. LİYOR

LONDRANIN EBEDİ SİSLERİ REİNDE İKİ ADAM.. AVCI

...VE AV..

AMA SİS PEK KOYU.. AV DA PEK KURNAZ

ONUN İÇİN AVCI MECBUREN BİR TELEFON ARIYOR.

SİSTE İZİNİ KAY BETTİNİ.. AMA İSİMİ HANSEN PATRONU.. NUN NEL..

NEL.. NE.. MOR.. RISON.. MORRISON! HAY ALLAH SES KESİLDİ..

GEL BURAYA.. SENİNLE KONUŞACAKLARIM VAR

59

HANSEN MORRISONU GEVİRDİ. ARKASI VAR

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

BENİM FIKRİM: ŞAYET BU DOSTLARINIZ MUKADDES SERVETİ RAMAKTA İSAR EDERLERSE MANİ OLMAK OLMAZSA ONLARI İNHA ETMEKTİR.

SAYIN BAŞKANIMIZ ÇOK ADILAN VE HAKİMİNE KONUŞTU. YALNIZ BU DOSTLARINIZ KİMLERDİR.

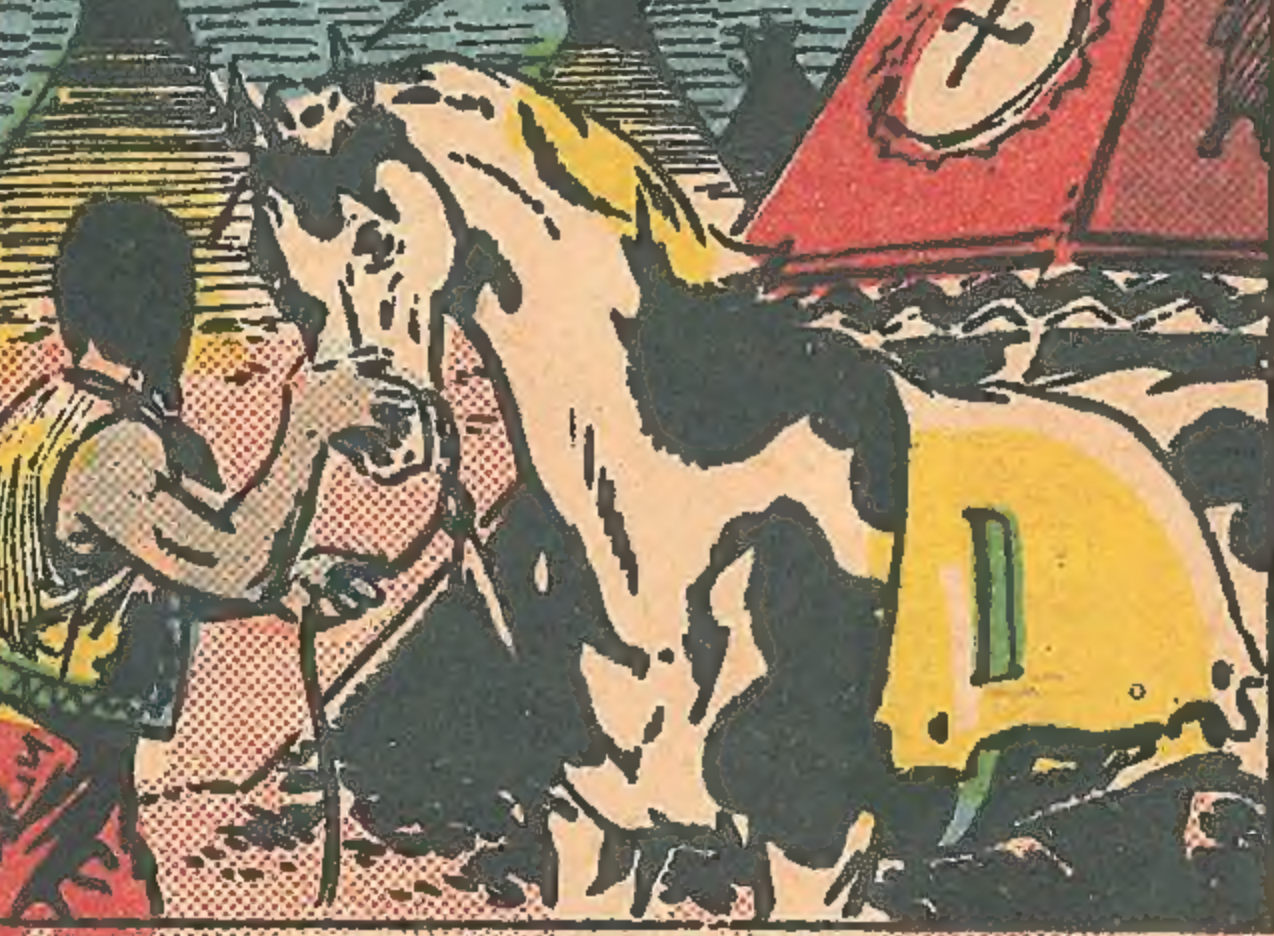
İSİMLERİNİ SÖYLERKEN YÜREĞİM SIZLIYOR. ONLAR SOLUK BENİZLİ BRIK VE KOPAK'TIR.

BABAM NE DİYOR? BRIK İLE KOPAK'I ÖLDÜRMEK Mİ? GARİP...

SOLUK BENİZLİ BRIK İLE KOPAK'A BABAMIN HARP İLAN ETTİĞİNİ BİL DİRMELİYİM.

YAVAS OL YAVIRUM.. ŞAYET BABAM DUYACAK OLURSA HERŞEY MAHVOLUR.

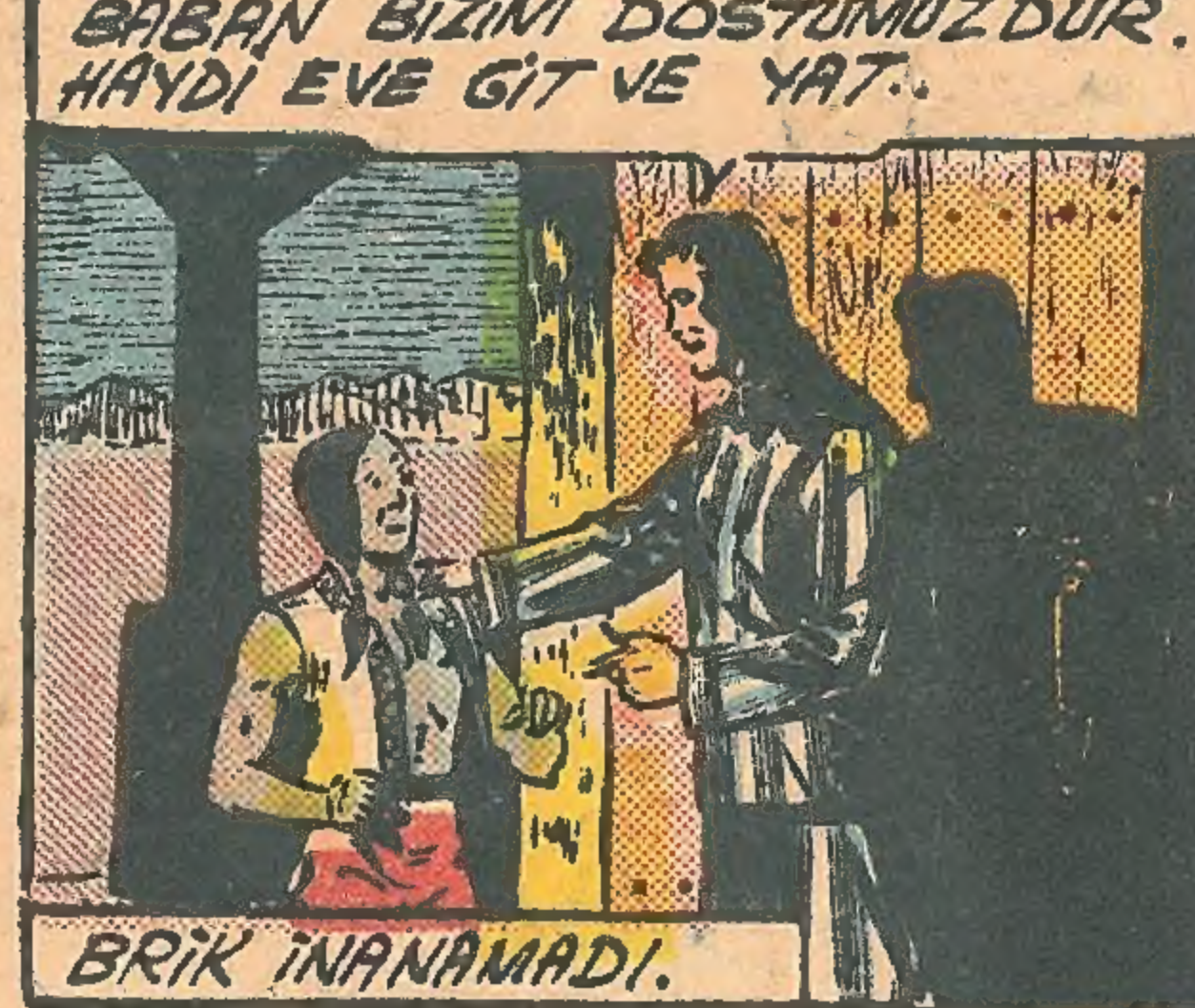

NEDİR O ? BİRİSİ PEN-CEREME VURUYOR.

AH! SEN MİSİN AÇIKGÖZ? DUR KAPİYİ AÇAYIM.

ON DAKİKA SONRA SAKIN RÜYA GÖRMÜŞ OLMİYASIN BABAM BİZİN DOSTUMUZDUR. HAYDI EVE GİT VE YAT.

BU GÜÇLÜK PIRLANTA GİBİ TEMİZDİR. ONA İNANMADIM. MI BELLİ ETMEDİĞİME ÇOK İYİ ETTİM.

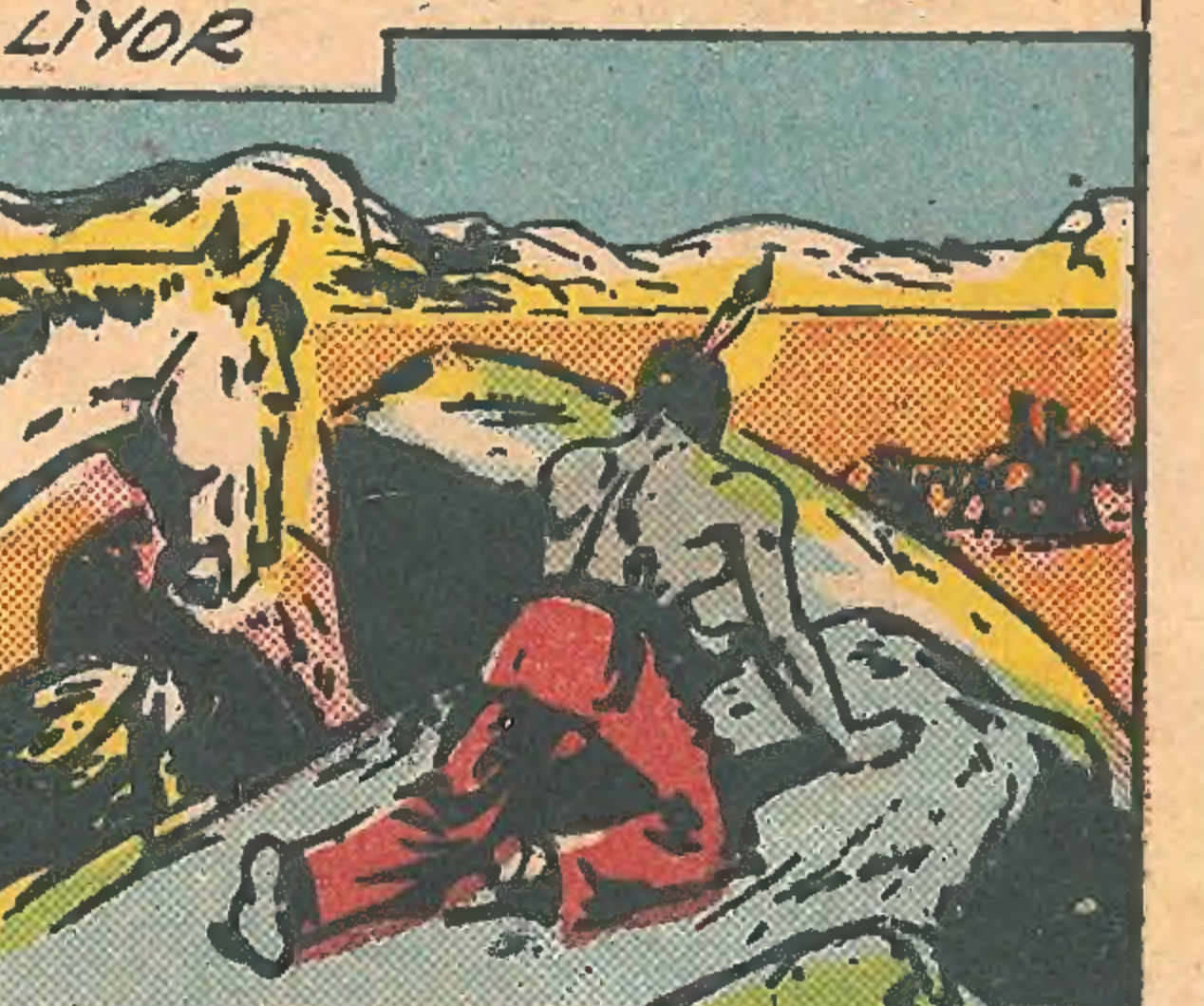
PEKİ.. PEKİ.. BRIKLE BERABER GELİR ALIRIZ.

BRIK İYİ HAVADİSLERİM VAR. DALGIÇ BAŞLIKLARI GELMİŞ..

MÜCEVHERLERİ BİR GÖRSEM DİYE İÇİMDE BÖYLE BİR ARZU VAR Kİ...SENDE?

BENDE Mİ? BİL-MEM...

MAĞARAYA GİDERLERKEN İKİ GÖZ KENDİLERİNİ GÖZET-LİYOR

HAYDI BRIK MAĞARAYA İNELİM.

MUKADDES KUYUNUN KA-RANLIK SULA-RINDA..

ARKASI VAR.

YALNIZ RUHLAR

YAPTIĞIMIZ TARASSUT NETİCE-
SİNDE HIÇ BEYAZ GÖREMEDİK.

59

ÖYLE İSE SÜPHE UYANDIR-
MADAN DERHAL YOLA GE-
MEMİZ LAZIM...

DOĞRUSU ARTIR ÜMİDİM KIRILMAYA BAŞLADI YALNIZ ZAFİF
BİR ÜMİT PEŞİNDE BU KORKUNÇ ORMANDA DOLAŞIP DURU-
YORUZ.

ÜZÜLMİYİN BAYAN ALLAH BÜYÜKTÜR. SİZİN
İYİLİKLERİNİZİ MUKAFATSIZ
BIRAKMAZ. KOCANIZI BULA-
CABIZ...

TEPELERE DOĞRU
GİDİYOR...

AMAN GÖZDEN KAYBET-
MİYELİM.. BİZİM İÇİN İYİ BİR
REHBER OLACAK...

BAKIN BİR UÇAK!..

BİR UÇAKMI?

EVET. HEMDE BİR
HELİKOPTER!

BEN ŞU AĞACA ÇIKIP
SİZE ONUN GİTTİĞİ
İSTİKAMETİ VE HARE-
KETLERİNİ BİLDİREYİM...

İNZİBAT TAY-
YARESİ OLACAK
AKLINIZA GELMİ-
YOR MU?

İNZİBAT MI? KAT'İVEN
O TAYYARE İLE SİMİLE
DOĞRU GİTMekte OLAN-
LAR BU DÜNYANIN EN
ALCAK İNSANLARI
CENİ İLE SAMDİR.
BUNU SİZDE ÖĞRENECEK-
SİNİZ..

PERİ... CABUK ÇIKIN
ÖYLEYSE...

ARKASIVAR

UÇAK KAYALIK TEPE-
LERİN ÖTESİNE İNDİ
BAYAN!

BİR KAÇ YÜZ METRE İLERDE GENİ,
SAM VE ONLARA REHBERLİK HEM-
DE ARACILIK EDEN NEGRITOS
REİSİ ELİKOPTERDEN İNERLER..

YÜZBAŞI VAR SU TEPENİN ARKASIN-
DA BAYAN!...

ÖYLEYSE GELYOL
GÖSTER. SAKIN
BİR TUZAK OL-
MASIN SONRA
ÜST TARAFINI
SEN BİLİRSİN.
DEĞİL Mİ?..

ÖYLEYSE TERRAR
HAVALANMADAN
ÖNCE ONLARI YA-
KALANAMIZ LAZIM.

AKINTI YÜRÜYÜŞÜ GÜÇLEŞTİRECEK
AMA BAŞKA ÇARE YOK!

SU DA GİTTİKÇE DERİNLİYOR
SİZE YARDIM EDELİM Mİ BAYAN?

SİZ BENİ DÜŞÜN MEYİN.
PEK ALA İLERLİYORDUM
İŞTE!..

ORMANIN YAHŞİ SAKİNLERİNİN TERS BAKIŞLARI A-
RASINDA CENİ KÖYE GİRER...

NEGRITOS REİS VAR
SİZİ GÖTÜRMEK YÜZ-
BAŞI YANINDA.
BEN DE YOK TUZAK
EĞER SİZDE VAR
SÖZDE DURMAK..

PEK ALA. YALNIZ SEN
BİZ İKİMİZ GERİ DÖN-
DÜRTEN SONRA İŞİ
TEMİZE HAVALA EDER-
SİN. ANLADIN MI?
TABI BOL BİR PARA
ALACAKSIN!..

MARK!...

OH BENİM ZAVALLI MARK'IM..
NASILSIN SÖYLE ÇOK İZDIRAP
ÇEKİYORMUSUN? NE KADAR
DEĞİŞMİŞSİN?..

PEKİ AMA SEN BUR-
YA NASIL GELDİN?
NEREDEN ÖĞRENDİN
BENİM BURADA
OLDUĞUMU?..

DIŞI KURT

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve macera romanı: 9

Siyah maskeli kadın sustu. Gözlerinin içindeki o tehlikeli pars bakışı erimiş, sakinleşmişti. Yüzünde de solgunluk vardı. Sevil içini çekti:

— Yazık olmuş size.

Kadın birden irkildi. Kaşlarını çatı. Karyolanın yanından uzaklaşarak şiddetle haykırdı:

— Bana acıma. Acıma bana. Çünkü, çünkü ben sana acımayacağım. Beni nasıl evlâdından mahrum ettiler, onu nasıl öldürdülerse ben de seni ortadan kaldıracam. Hem de seni inlete inlete.

Genç kız başını iğdi, mazlûm, sakin bir sesle:

— Siz bana acımayın, dedi. Siz bildiğinizi yapınız yine. Fakat ben sizin anlattıklarınızdan çok, hem de çok bedbaht olduğunuzu anlıyorum. Sevdiğiniz adam size ihanet etmiş, sizi ortada bırakmış. Yalnız, bunda sizin de bir suçunuz var.

Siyah maskeli kadın ilerledi. Dişlerini sıkı:

— Yılan kız, çiyen kız. Sen beni suçlu mu buluyorsun?

Sevil yılmadı. Sakin bir eda ile:

— Evet, dedi. Yalnız bir noktada büyük bir hata yapmışsınız. Şimdi hâlâ bu hatanın cezasını çekiyorsunuz. Benimle ilgisi ne olduğumu bilmiyorum ama beni de inletiyorsunuz.

— Ne imiş benim hatam?

Sevil aynı sükûnet ve ciddiyetle:

— Ne olursa olsun, size ne kadar yük olursa olsun, o yavruyu babası olacak hain adama vermiyecektiniz, dedi. O adam belki de o yavrucağı ortadan kaldırmak, başından defetmek için kimsenin anlıyamıyacağı bir şekilde öldürdü.

Siyah maskeli kadın haykırdı:

— Bir insan, bir baba bunu nasıl yapabilir, dedi. Buna en katı yürek nasıl tahammül eder?

— Sizin gibi bir kadın, benim gibi kendisine hiçbir ziyanı dokunmayan bir zavallı kıza böyle işkence ettikten sonra, öldürüp öldürüp dirilttikten sonra bir erkek ne yapmaz. Siz büyük bir suç işlemiş ve çocuğunuzun öldürülmesine sebep olmuşsunuz. Yavrunuzu öldüren ve sizin hayatınızı ıstıraba boğan o adamı yok etseniz de haklısınız. Şimdi kendi ıstırabımı ve başıma gelecekleri unutuyorum, size hak veriyorum. Kendinize bir dişi kurt diyorsunuz. Bir dişi kurtsunuz. Fakat zavallı ve talihsiz bir dişi kurt. Yaşadığınız kadar ıstırap çekeceksiniz. Allah yardımcınız olsun. Sizin elinize düştüm, sizin gibi aklını yarı yarıya kaybetmiş bir deli kadının eline düştüğüm için Allah benim de yardımcım olsun.

Sevil ağlamağa başladı. Siyah maskeli kadın perdeleri sımsıkı kapalı odada sinirli adımlarla doluyordu. Kendisini teskin etmeğe uğraşıyordu. Nihayet küçük bir dolaptan ufak bir şişe çıkartarak bir kadehe içindeki mayiden birkaç damla damlattı. Üzerine su koyarak içti.

Yatak odasına keskin bir eter kokusu yayıldı.

Elleri titreyen kadın yavaş yavaş sokuldu ve karyolanın kenarına oturdu. Sevil sakin bir hal aldı:

— Allah herşeyin sabrını verir. Üzmeyiniz kendinizi bu kadar. Bakınız bütün vücudunuz titriyor. Halbuki daha pek genç ve pek güzel

bir kadınsınız. Allah güzel alnınıza böyle acı yazılar yazmış. Yaptığınız hata için kendi kendinizi de suçlu görmeyiniz. Çünkü sizi bu yola sevkeden yine Allah'tır.

Bir an içinde hıçkırma hıçkırma ağlamağa başlayan kadın içi ürpere rek:

— Ben, dedi. Ben sebep oldum. Yavrumu onlara götürüp bırakmakla kaldırıp denize atmak arasında bir fark yoktu. Bilsen, bilsen bende kaldığı o kısacık zamanda ne kadar masumdu. Daha hiç, hiçbir şey bilmiyordu. Sanki bedbaht doğmaktan korkmuştu. Ağlamıyordu. Acılarımı unutmak için onu öptüm, öptüm. İlk defa minimini vücudunu yıkar-ken pembe, şeffaf kollarını doya doya öptüm. Onun süt kokulu tadını ancak anne olanlar bilir. Ben, ben avlâdımın, minimini kızımın katiliyim. Ben..

Siyah maskeli kadın birden tıkanır gibi oldu. Ellerini boğazına götürdü. Rengi bembeyaz kesildi. Sonra karyolanın kenarından kayarak yere düştü.

Bayılmıştı.

— 9 —

Sevil karyoladan atladı. Kaskatı kesilmiş olan kadının başını yerden kaldırarak dizlerinin üzerine aldı. Sonra bin güçlkle onun ağır vücudunu yerden alıp karyolaya yatırdı. Sirtından ilikli siyah robunun düğmelerini çözerek boynunu ferahlatı. Avuç avuç su alarak saçlarını, güzel boynunu, biraz zayıf yanaklarını ıslatmağa başladı.

Bu arada kadife maskenin ince, lâstik bağı, kucak kucak kumral saçların arasından kaydı. Siyah maskeli kadının kadife maskesi sıyrıldı. Kapalı gözleri, kaşları meydana çıktı. Ona bir göz atıp ta, sol kaşının

ucundaki küçük siyah beni, muntazam ve güzel burnunu, uzun kirpiklerini gören kız:

— Bayan Macide, diye söylendi. Hayretinden donup kalmıştı.

Bu kadın, o semtte ve şehirde yaptığı iyiliklerle ün almış, birçok hayır cemiyetinin en hareketli ve faydalı üyesi olan, fakirlere bakan yoksulları sevindiren Bayan Macide, paşanın genç dul karısı, beyaz büyük köşkün sahibiydi.

Sevil birçok defa kendisiyle konuşmuş, beraber toplantılarda bulunduğu bu kadını ciddi olarak sever ve takdir ederdi.

Onun bu siyah maske altında oynadığı bu rolü ilk defa farkediyordu. Zeki, temkinli bir kız olduğu için maskeyi dikkatle yerine takti ve onu ayıltmak için bileklerini ovmağa devam etti.

Nihayet, bir saatlik bir uğraşmadan sonra Bayan Macidenin kilitli dişleri gözüldü. Kimildadı. Maskenin altında gözleri açıldı. Bütün bitkinliğine rağmen sür'atle ayağa kalktı. Sendeliyerek dolaba gidip yine kadehe eter damlattı ve içti.

Sevil ihtar etti:

— Uzanınız biraz. Daha pek bitkinsiniz.

Kadın ona döndü:

— Sen, sen beni ayıltmağa uğraştın, öyle mi?

— Evet.

— Benim baygınlığımdan istifade ederek niçin kaçmadın?

— İnsan mukadderatından kaçamaz. Eğer sizin elinizde ölmek alınma yazılmışsa bu bir gün tecelli eder.

— Perdeleri açtın, nerede olduğunu anladın değil mi?

— Hayır Macide abla.

Sevil ona böyle söylemeğe alışık- tı. Kadın şiddetle haykırdı:

— Ne, ne dedin bakayım?

Siyah maskeli kadının kadife maskesi sıyrılmıştı. Sevil: « Macide abla! » diye şaşı.

— Macide abla dedim size. Çünkü hep böyle derdim.

— Demek yüzümü açtın, öyle mi?

— Hayır, bayıldığınız zaman maske yüzünüzden kaymıştı. Sol kaşınız ucundaki beni görür görmez sizi tanıdım. Maskenizi yine yerine koydum. Bu bir kasit değil, bir tesadüftür. Hattâ bunu öğrendiğimi belli etmek istemiyordum, fakat ağzımdan kaçtı.

— Sevil, Sevil, işte şimdi tama- miyle mahvoldun. Benim kim olduğumu öğrendiğin için seni ortadan kaldıracam. Seni hiçbir iz belli etmiyecek gibi ortadan kaldıracam. Belki seni öldürdükten sonra etlerini parça parça yakmak icap edecek.

— Fakirlere kucak kucak para dağıtan siz, zavallıların yardımına koşan siz bunu nasıl yaparsınız bilemem. Çünkü ben daima gözlerinizde gözyaşını hazır görmüştüm. En çok hoşlandığım, kendi akranlarımı bırakarak arkadaşlığını tercih etmiş olduğum sizdiniz. Sebebini bilmiyorum, size karşı daima bir yakınlık duyardım. Bakınız beni inlettığınız, canımdan bezdirdiğiniz halde size düşman olmuyorum.

— Bana bunları hatırlatma. Sus.

— Susayım Macide abla. Fakat ayaklarını öpeyim, o farelere beni ısırtma. Çünkü gıdıracak hale geliyorum. Sana bir şey yapmamış olan bir kızdan ne istiyorsun. Hem beni öldürmekle ne kazanacaksın? Benim kanıma girme Macide abla. Bırak beni artık. Gençliğimin, sevdiğimin hayrını görmiyeyim; eğer sırrına hürmet etmez ve bütün bu başıma gelenleri, bu öğrendiklerimi herkes- ten saklamazsam. Yapma Macide abla. Bana günah. Allah razı olmaz senden.

Siyah maskeli kadın haykırdı:

— Sus, bana sözlerinle sokulma- ğa çalışma. Seni öldüreceğim. Benim yavrumu nasıl öldürdülerse, ben de seni öldüreceğim.

Sevil gücenik bir halde:

— Siz bilirsiniz, dedi. Fakat bu- nun sebebini olsun bilsem.

— Sebebini şimdi öğreneceksin. Dinle beni. Beni iğfal eden adam, çocuğumu öldürüp ortadan kaldıran adam Rıdvan Nafizdir.

Sevil bir çığlık koparttı:

— Babam, benim babam öyle mi?

Bütün dimağı altüst olmuştu. Vücudu titriyor, dudaklarından ke- limeler dökülüyordu:

— Babam, kendi yavrusunun ka- tili adam. Demek o. Ben, ben mah- völdüm artık. Hakkı var. Hakkı var. Ve başını kaldırdı:

— Siz de beni öldürerek ondan intikam alacaksınız, değil mi?

Siyah maskeli kadın dişlerini gı- cırdatarak:

— Evet, dedi. Zaten senin köşkle birlikte diri diri yanmış olduğunu sanıyor. Halbuki ben seni oradan kaçırdıktan sonra köşkü yaktım. Se- nin bileziklerini enkaz arasına bıraktım. Herkes seni yanmış biliyor.

— Turgut, zavallı Turgut kim bi- lir ne kadar acıdı bana.

— Deli gibi oldu. Ağlıya ağlıya yangın enkazı üzerinde dolaştı. Her- kes ondan ümidini kesti. Yarı deli bir haldedir.

Sevil hıçkırarak:

— O zavallı size ne yapmıştı? dedi.

(Arkası var)

İSKELELER

DIYARI

16

KARAIPLI KIZILDERİ-
Lİ ROBERİ ÖLDÜR-
MEK İÇİN ZEHİRLİ OK-
ÇUĞU BİR KANIŞA
KOYDU. BÜYÜK BİR
DİKKATLE NİŞAN ALDI
ÜFLEDİ.

SERSEMI SEN UZUN-
UZUN KONUŞURKEN
BEN İPLERİMİ GEV-
ŞETTİM. KURTULDUM
İŞTE..

ROBER TAM BU SIRADA YERE DÜŞTÜ.

HEMEN
ATEŞ
ETTI

AHH!..

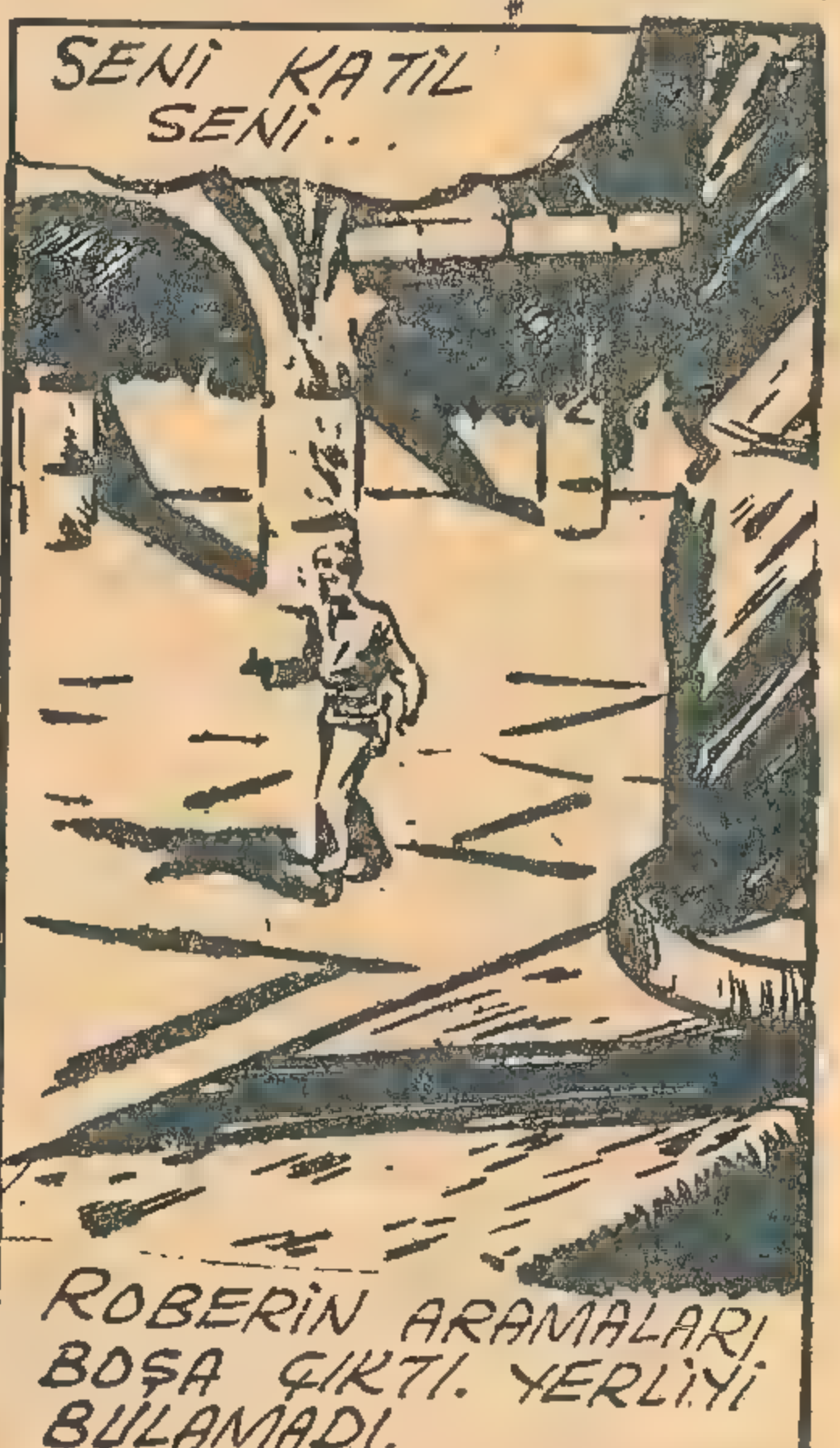
YERLİ YARALI CEYLAN
GİBİ KAÇTI..

HERİF KUŞ
GİBİ UÇTU.. NE
REYE GİTTİ.

OH TANRIM
MAİD KEBE!..
YANIYORUM..

SENİ KATİL
SENİ..

ROBERİN ARAMALARI
BOŞA ÇIKTI. YERLİYİ
BULAMADI.

DUR.. ŞİMDİ SENİN
MAİD KEBE'Nİ
BENZETECEĞİM.

ROBER TAPINAKTAN ÇIK-
MAGA SAVAŞTI.

DIŞARI ÇIKTI. İKİ
PARMAĞINI AĞZINA GÖTÜR-
DÜ. UZUN UZUN İKİ İSLİK
ÇALDI.

FRED, BİL VE ROBERİN AT-
LARI KOŞARAK GELDİLER

SEVGİLİ ATIM.. DUR..
BİRAZ SABRET AZ İŞİM
KALDI. HEYBEDE DİNAMİT
VAR DEĞİL Mİ?

59

ROBER DİNAMİTLERİ ALDI
İÇERİ GİRDİ.

ALTIN TAPINAKIN DİBİN-
DE BİR ÇUKUR KAZDI.
DİNAMİTİ YERLEŞTİRDİ.
GÜLEREK KALKTI.

ŞİMDİ BİRAZ
DA FİTİL..

ARKASI VAR

Acı Hakikat

Yazan: M. YAMAN

Pek te yaşlı denilemeyecek çağda ölmüştü. Elli beş yaşında. Fakat dinç, neşesi yolunda, hayatının da en çok para kazanma mevsimindeydi.

Bir otomobil kazası oldu, rahat döşeginde ölmek imkânını vermişti.

Karısı Nerminin gözyaşları durmuyordu. Onun ölümünden iki yıl sonra, bir mezarlık dönüşü, gözleri kıpkırmızı, yürekleri mahzun iki kız kardeş, merhumun karisiyle baldızı Şermin, kendilerine bırakılan güzel, beyaz köşkün bahçesinde, hasır koltuklara oturdular.

Nerminin çocuğu olmamıştı. Merhum da çocuğu pek severdi. Onun için, taşradayken bir evlâtlık almıştı. Merhum Ali Bey, bu çocuğa kendi babasının ismini, Ahmet adını vermiş ve onu karisiyle kendi çocuğu olarak tescil ettirmişti.

Nermin, bahçede otururken hıçkırıyor ve sayıp döküyordu:

— Daha genç sayılırdı. Tam erkekti. Zaten iyiler çok yaşamaz.

Kız kardeşi, yirmisekizine gelmiş ve çok güzel olduğu halde evlenmemiş bulunan Şermin, itiraz etti:

— Abla, bu kadar ağlama. Hastalığın nüksedecek.

Kadın hıçkırdı:

— O öldükten sonra yaşayıp ta ne yapacağım! Onun gibi bir erkek bir daha bulunmaz. Keşke bir ufak-çık hicran bıraksaydı.

Kardeşi irkildi:

— Erkekti, abla. Erkek olur da karısını aldatmaz olur mu,

Matemli kadın şiddetle haykırdı:

— Nankörlük etme. O sana da bir prenses gibi baktı. Hattâ seni o kadar düşünürdü, ki bana yaptığı elbisenin aynı sana da yapıldı. Biz birbirimizden ayırmazdı. Seni istiyenlere vermedi. Onları lâıyk bulmadı. Sen de onu dinledin. Evlenmediğin için müteessir olmadın. Bir kızın kocaya varmaması büyük bir talihsizliktir. Fakat sen bunun ıstı-
rabını hiç çekmedin. Ölmeden önce de bu köşkün üçte birini sana, üçte birini bana, üçte birini de çocuğa bıraktı. Senin için de bankaya cep harçlığı koydu.

Şermin susuyordu. Ablası sinirlendi:

— Bunları hatır için kabul etmiş görünme. Hakikat bu değil mi?

Kardeşi susuyordu. Büsbütün kızdı:

— Şermin, sana söylüyorum. Cevap versene.

Şermin başını kaldırdı. Yanakları pençe pençe kızarmıştı.

— Bu kadar sinirli olma abla. Tamam iki yıl verem tedavisi gördün. Ben ne olsa senin kardeşimim. Hastalanmanı istemem.

Nermin yeniden hıçkırdı:

— Unutma ha? Bu kadar iyi olan kocamı unutma? Yalnız sen, sen bile unutamazsın onu. Hâlâ ekmeğini yiyorsun, hâlâ onun para-

siyle geziyorsun.

— Abla, sus ve unutamam diyorum sana. Söyletme beni. Hasta olacaksın.

— Öleyim, ne çıkar! Yaşamak istemiyorum onun arkasından. O cennet hayatından sonra..

— Cennet hayatıydı, öyle mi, Zavalı, Eğer bilseydin...

— Neyi?

— Neyi olacak, onun sana ihanetini.

— İftira etme Şermin. Keşke sağ olsaydı da ihanet etseydi. Hal-

buki o benden ve iyilikten başka bir şey düşünmezdi. Bir kuzu gibi.

— Hayır, bir kurt gibi.

— Terbiyesiz, nankör.

Şermin, gözlerini silerken böyle söyliylen ablasına haykırdı:

— Seni affediyorum. Çünkü ablamsın. Senden başka kimsem yok. Hayatımız bedbaht bir tesadüfle aynı çatı altında geçti. Seni İzmir-den tedavi için İstanbul'a yolladığı zamanı hatırla. Ben orada, İzmirde, ona bakmak için, yalnız kalmıştım. Yalnız ve onunla bir evde. İşte onun beni kimseye vermemesinin sebebi, benim evlenmememin sebebi budur. Çünkü, tıpkı bir canavar gibi, bir kurt gibi saldıran o adam, o sevgili eniştem...

Nermin şiddetle yerinden kalktı ve haykırdı:

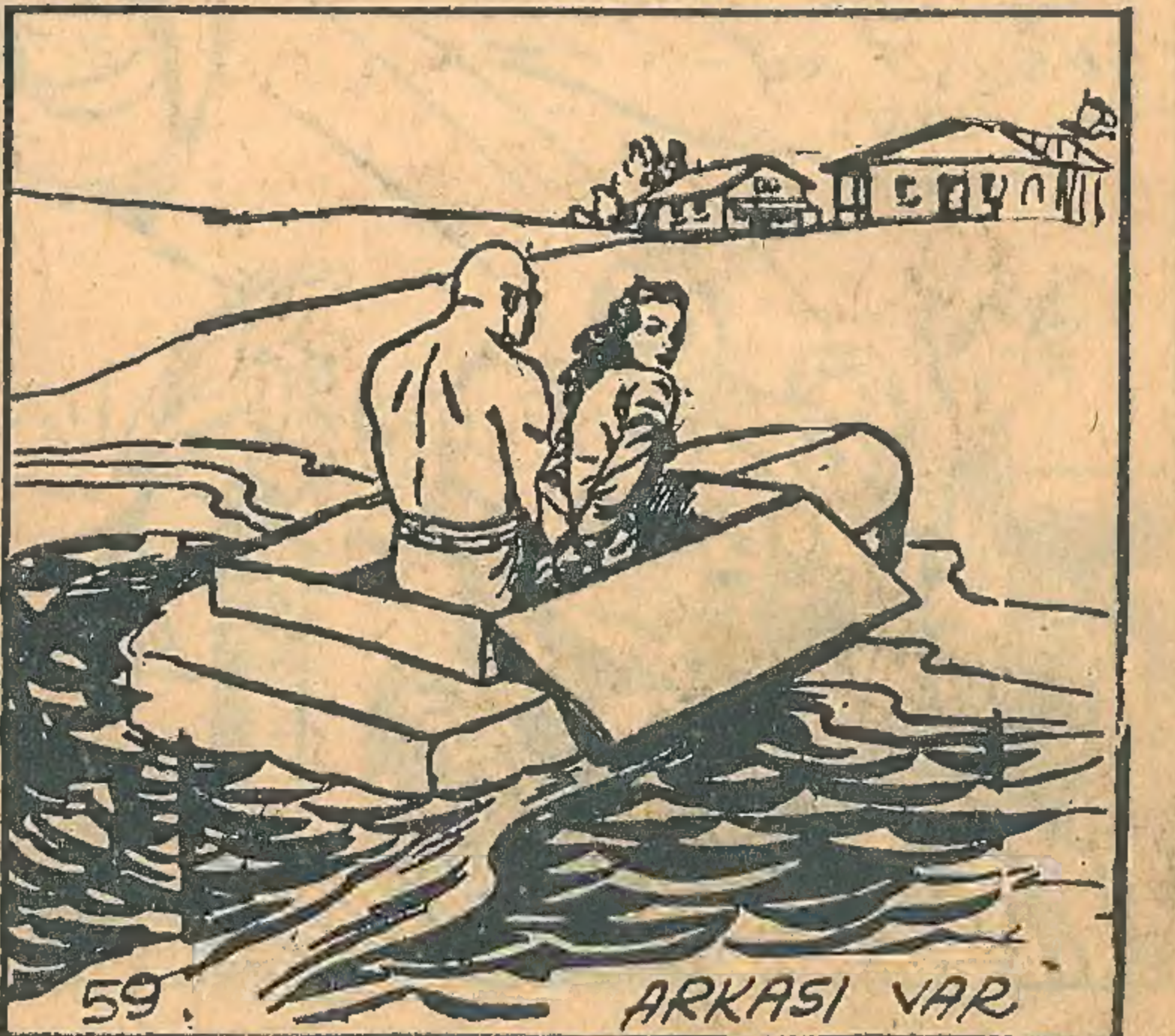
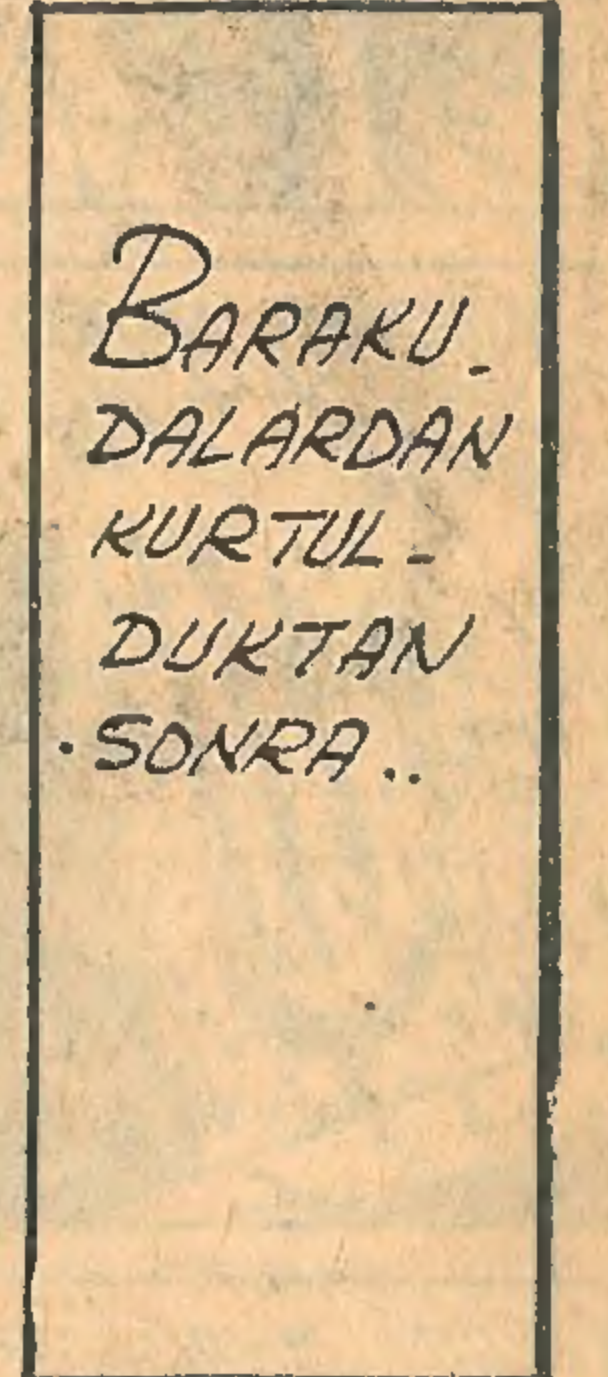
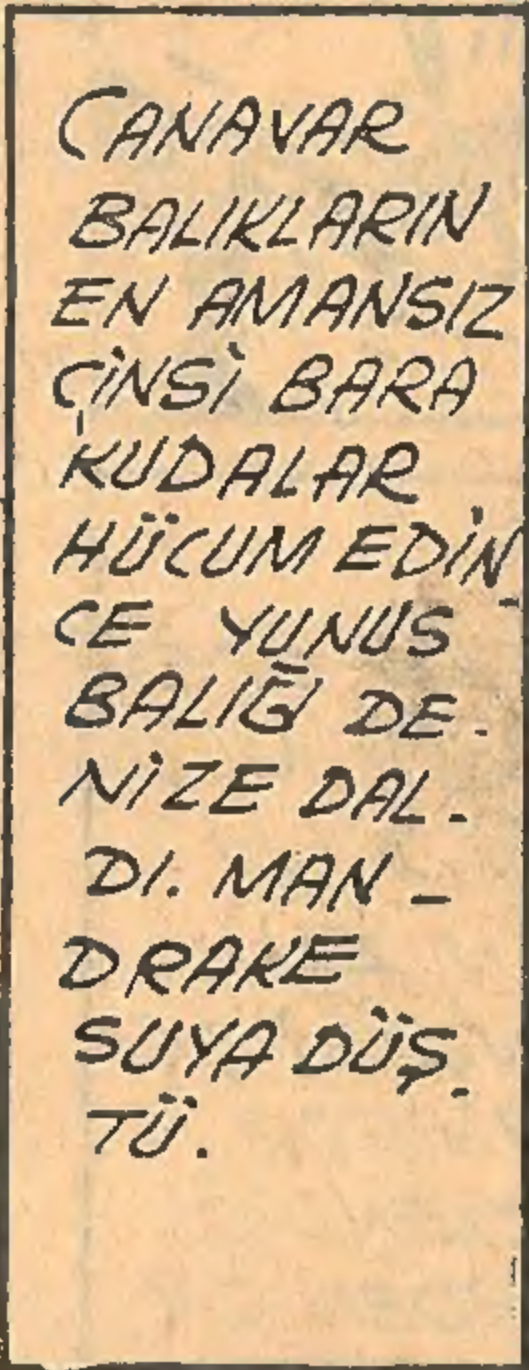
— Utanmaz, müfteri..

Şermin hıçkırdı, sesini yavaşlata-

rak bitirdi:

— Hayır abla, yalan söylemiyorum. Hakikat çok acıdır. Hakikatin en büyük delili de yanımızda yaşıyor. Sana bir iyilik yapmak için aldığını söylediği Ahmedî ben doğurdum ablacığım. Annesi benim.

(6 ncı sayfadan devam)

sına güzel ama.. Şey... Lâf aramızda kalsın, pek sağlam bir ayakkabı değilmiş... »

Gözlerini kapayan Miss Vincent; yorgun bir sesle: « Anlıyorum! » diye mırıldandı.

Leonard endişeyle doğruldu: « Sizi rahatsız ettim, galiba.. »

Kadın: « Hayır... » dedi. Fakat gitmek üzere ayağa kalkan delikanlıyı alakoymak istiyen hiçbir harekette de bulunmadı.

Biraz sonra güvertede Leonard'a raslıyan baş kamarot gözünü kırparak: « Allah versin.. dedi. Artık yollarla vakit geçiriyorsun, ha!.. Mr. Billings'in karısıyla aranız iyiye benziyordu. »

Leonard: « Kim! diye haykırdı. Aman Allahım!.. Kim dedin? »

Kadın muharrirlerin daima takma isimle yazı yazdıklarını hiç aklına getirmemiş; Miss Vincent'in asıl adını öğrenmeyi düşünmemişti!.

ÖRÜMCEK AĞI

(4 üncü sayfadan devam)

türmeği vadettim. Vadimi yerine getireceğim.

Sonra Kanta dönüp sordu:

— Tayyare hâlâ yerinde mi?

Fransız subayı:

— Helbette! dedi. Fakat Mayerle adamları artık orada değil. Ben onları oraya nöbetçi koymuştum ama, gitmişler. Zannımca resmi makamlarla karşılaşmaktan çekiniyorlar.

— Bahçe kapısı kilitli mi?

— Hem kilitli, hem de kanatların arkasına kollar dayalı.

Dallas, Patrisyaya baktı:

— Öyleyse bir zaman için şatoya girmezler. Dedi. Girdiklerini kabul etsek bile, burada silâhlı üç kişiyiz. Mis Feynle kardeşi, tayyare ile havalanıncaya kadar onları durdururuz.

Binbaşı hemen söze katıldı:

— Yok Dallas! Onlara karşı koymak olmaz. Ben bu işte yokum. Amerikan tab'asıyım. Bu adamlar, hükûmetimin memurlarıdır. Gangster gibi onlara ateş edemem doğrusu. Sonra kulağınızda küpe olsun eğer içlerinden biri yaralanırsa, Cimminin durumu, çok daha fena olur. Kaldı ki Mis Patrisyanın da bu kadar kısa zamanda tayyareyi havalandırması mümkün olmayacaktır. Havalandırsa bile tehlikeli bir iş olur derim. Üstelik tayyareye ateş açıp, makinenin bir yerini sakatlayabilirler de. Bilmem siz ne dersiniz ama?

Dallas cevap verecekti, lakin Patrisya önledi.

— Hartiganın hakkı var Dallas. Kendi hükûmetimizle mücadeleyle girişemeyiz.

Dallas kıp kırmızı kesilmişti:

— Öyle ama, dedi. Cimmiyi kendisine teslim etmektense Breveri öldürmeği tercih ederim.

Genç kız sükûnetle söylendi:

— Canım size, Cimmiyi bu adamlara teslim edin, diyen var mı? Ve Hartigana dönerek ilâve etti:

— Siz bay Dö Kantiniyi ile birlikte gidin de memur ne yapıyor, ona bakın. Şatonun kapısına dayandıkları vakit bana haber verirsiniz.

Hartiganla Kant, giriş kapısının yanındaki kuleye doğruldular. Güneşin son ışıkları batıdan aksediyor ve dışarıyı görebilecek kadar aydınlık veriyordu. Şato avlusunun önündeki otomobilin arkasına ikinci bir otomobil daha gelmişti. İçinden şişmanca biri, sükûnetle indi. Binbaşı homurdandı:

— İşte Brever de geldi. Yanındaki Proys olmalı. Baden - Badende Dallasla beni takip eden adam.

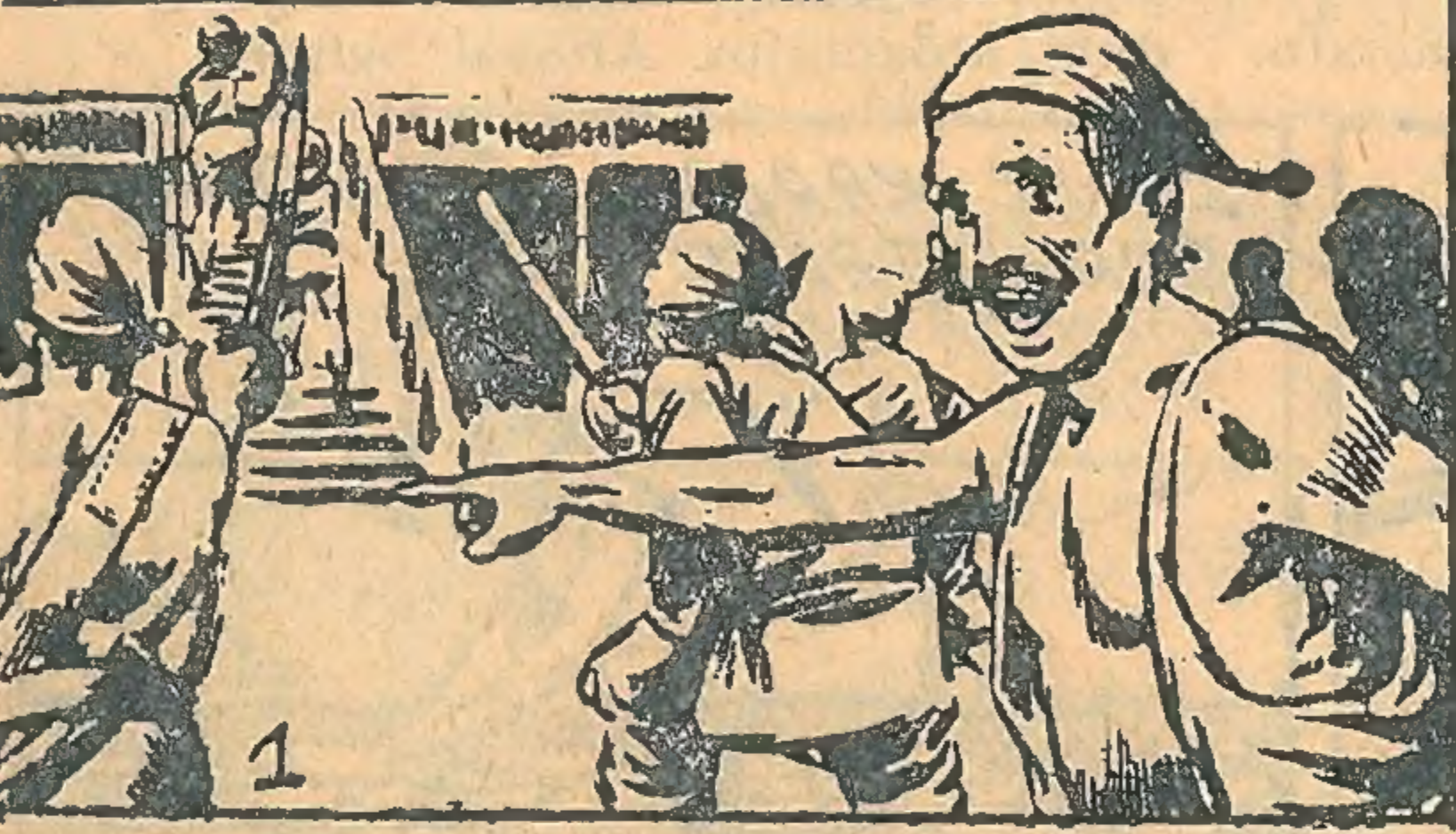
(Sonu gelecek sayıda)

GLERİNİ SEE
CE BİTİRECEK
İKEN KORSAN
TABANCASINI
LATTI.

KORSANLAR KRALI

No: 29

GERİ ÇERİLEME-
YİZ KAPTAN
DÖVÜŞECEĞİZ

BU SIRADA BİR TABANCA PATLADI. TAY.
FALARDAN BİRİ

ALIN YAHU... HAYDUT
LAR. ALIN.. TUR-
SUSUNU KÜ-
RUN

BÜTÜN KOR-
SANLAR ÜZE-
RİMİZE ÇÜLLA-
MACAKLAR..

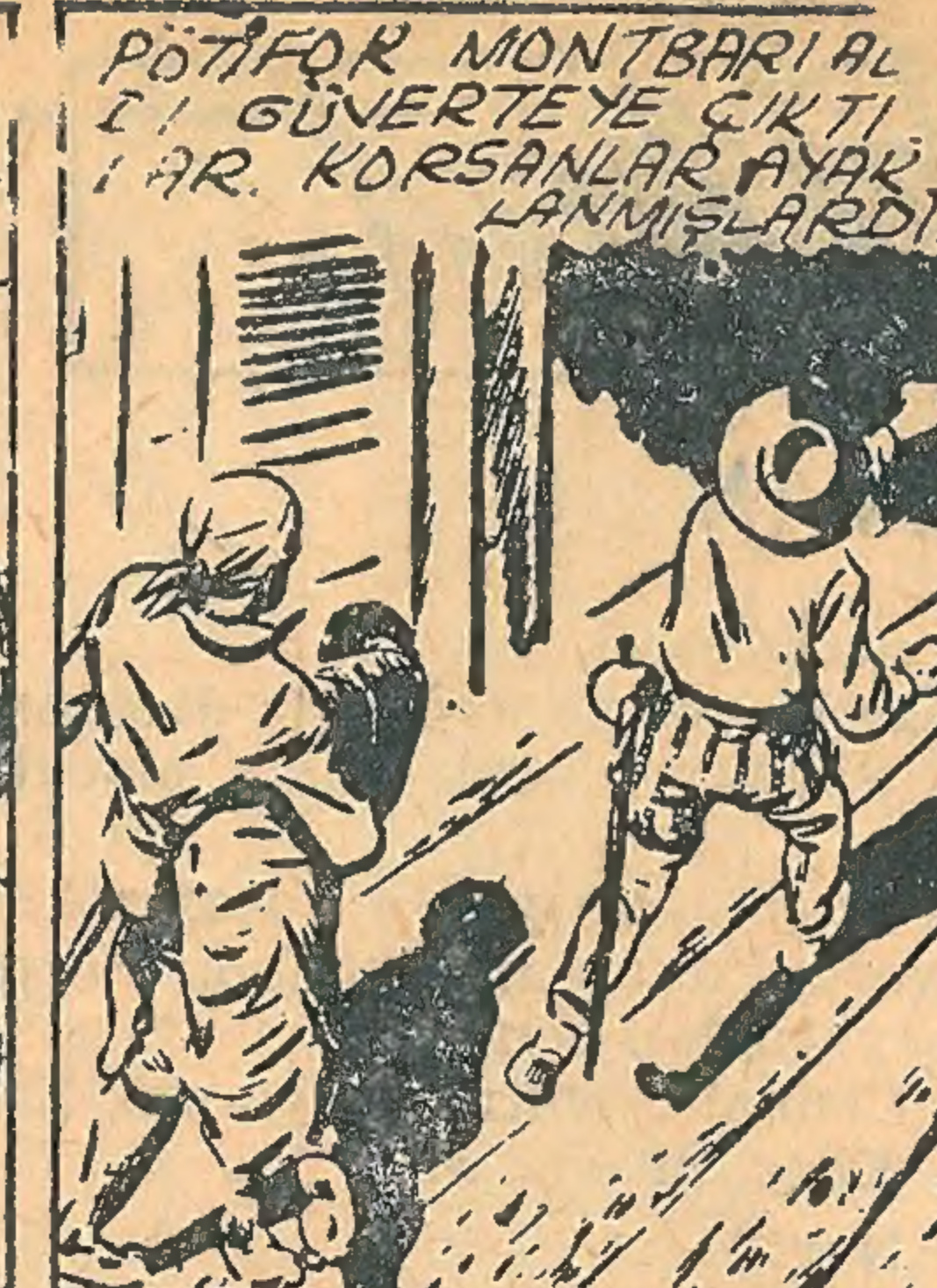
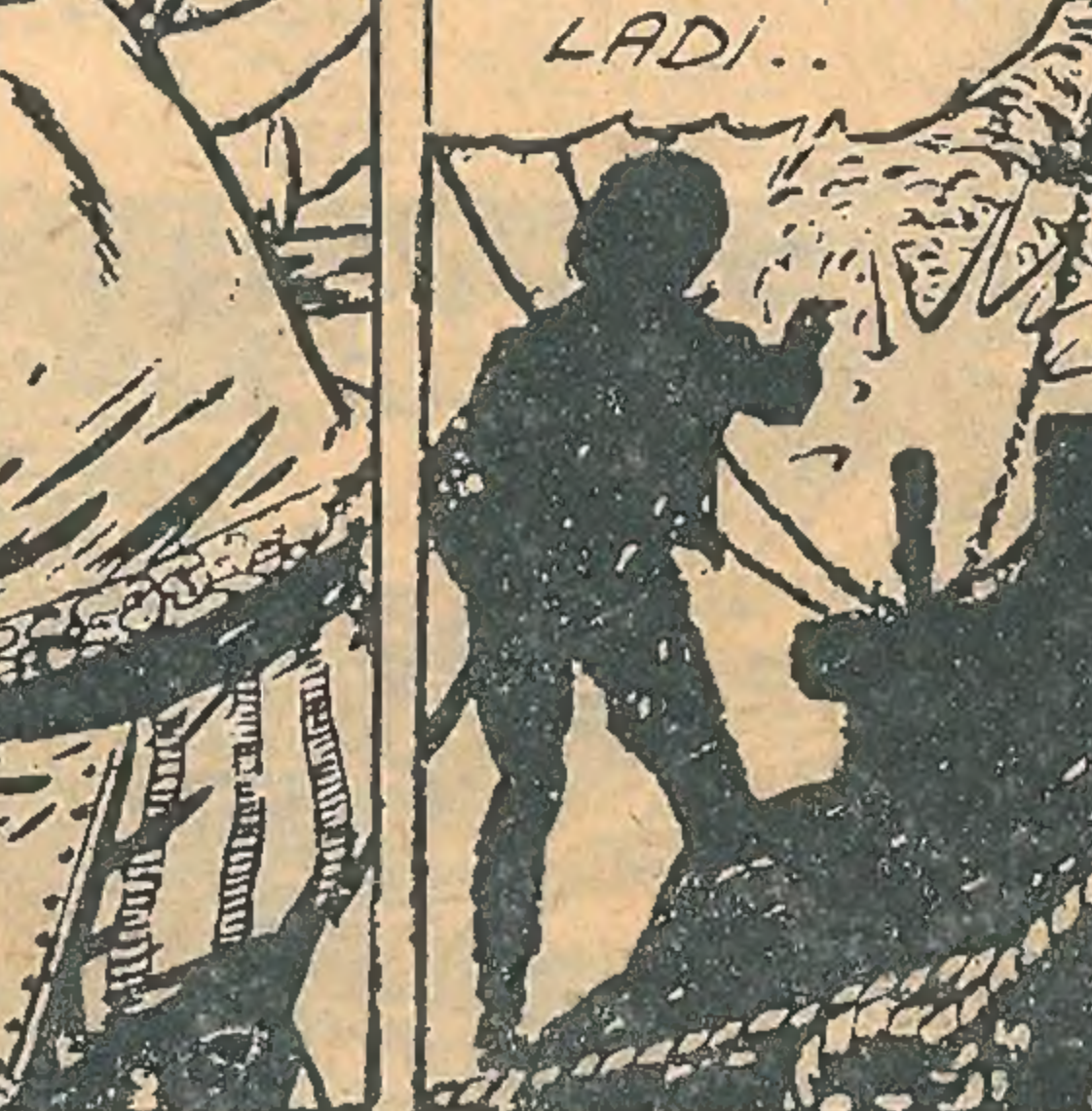
BU SIRADA GEMİNİN BAŞINDA BİR PAT-
LAMA DUYULDU.

BİR YANDAN MONTBARIN ADAMI
LARINI YILDIRDILAR.

BU SIRADA GEMİNİN BAŞINDA BİR PAT-
LAMA DUYULDU.

PÖTİFOR MONTBARIAL
GÜVERTEYE ÇIKTI
AR. KORSANLAR AYAK-
LANMIŞLARDI.

ATEŞ EDEN
KÜÇÜK MUÇO
İDİ. DÖVÜ-
ŞÜN EN
CİVCİVLİ ZA-
MANINDA
GİZLENDİĞİ
YERDEN ÇIK-
MIŞTI

BİR YANDAN MONTBARIN ADAMI
LARINI YILDIRDILAR.

BU SIRADA GEMİNİN BAŞINDA BİR PAT-
LAMA DUYULDU.

GİZLİ VAZİFE !..

HİÇ İYİ DEĞİ-
LİM. BOĞULU-
YORUM. BOĞU-
LUYORUM. FAKAT
NE OL-
DUNUZ?

BİLMİYORUM...
BİLMİYORUM...
BAĞRIM YANIYOR
YARDIM ET
BANA FRİDA.. NE YA-
PABİLİ-
RİM

VOLT YERE SERİLDİ. MİSELİN
KORKU İÇİNDE ONA BAKIYORDU.
BİRİNİ ÇAĞIRA-
YIM MI? .. HAYIR.. HAYIR..
BENİ ZEHİRLEDİ..
LER.. SUSADIM..
SU...

MİSELİN MASADAN BİR BARDAK
SU ALDI. FAKAT DÖNDÜĞÜ ZAMAN
VOLT ÖLMÜŞTÜ.

ÖLDÜ.. İYİ Kİ BEN
BİRŞEY YEMİE-
DİM..

HEMEN BU EVİ TERKETME-
LİYİM.. BENİ SAHİDEN KARİ-
Sİ SANIYORLAR..

MİSELİN AŞAĞI İNDİ.

BİRDEN
BİR KAPI
AÇILDI.
İKİ SUBAY
GÖRÜLDÜ.
MİSELİN
SESSİZCE
GİZLENDİ
KONUŞMALA-
RINI DİNLE-
Dİ.

HERHALDE HİT-
LERİN CASUSU
DUR BUNLAR. YANINDAKİ KA-
RISI OLACAK.
ÖLÜLERİ NASIL
GİZLİYECEĞİZ.

KOLAYI VAR. BU AKŞAM
YAHUT YARIN BİR BOMBARDİ-
MAN OLUR NEL-
BET.. EVİ UÇU-
RURUZ

HİTLERİN GİZLİ
PLANLARINI ELE
GEÇİREBİLİRSEK
DÜŞMANLARIMIZLA
BELKİ İYİ BİR
SULH YAPABİLİRİZ.

KONUŞTUKLARIMI DUY-
DUĞUMU BİLSELER BEN
HEMEN ÖLDÜRÜRLER
BURADAN KACMALIYIM.

MİSELİN BİR KAPI AÇTI.
PENCEREYE YANAŞTI.

BURADAN ÇIKAMAM. BİR
ASKER NÖBET BEKLİYOR.

AMA BU VOLT'UN ŞOFÖRÜ...
ONUN YÜZBAŞININ
BURADA KALDIĞI
NİVE GİDECEĞİ
Nİ SÖYLERİM.

TAM BU SİRADA YAN PENCEREDEN
BİR EL UZANDI. KAFASINA VURUP..

ŞOFÖRÜ ÖLDÜRDÜLER.. ÇOK
ESASLI YE-
RE DÜŞTÜM.

BİRAZ SONRA İKİ SUBAY ERİN
CESEDİNİ ORTADAN KALDIRDILAR
BUNU DA OR-
TADAN KAY-
BETMELİ-
YİZ. ARABA İLE DANA
SONRA MEŞGUL OLU-
RUZ.

TAM ZAMANI.. BİR DA-
KİKA BİLE KAYBET-
MEMELİYİM.

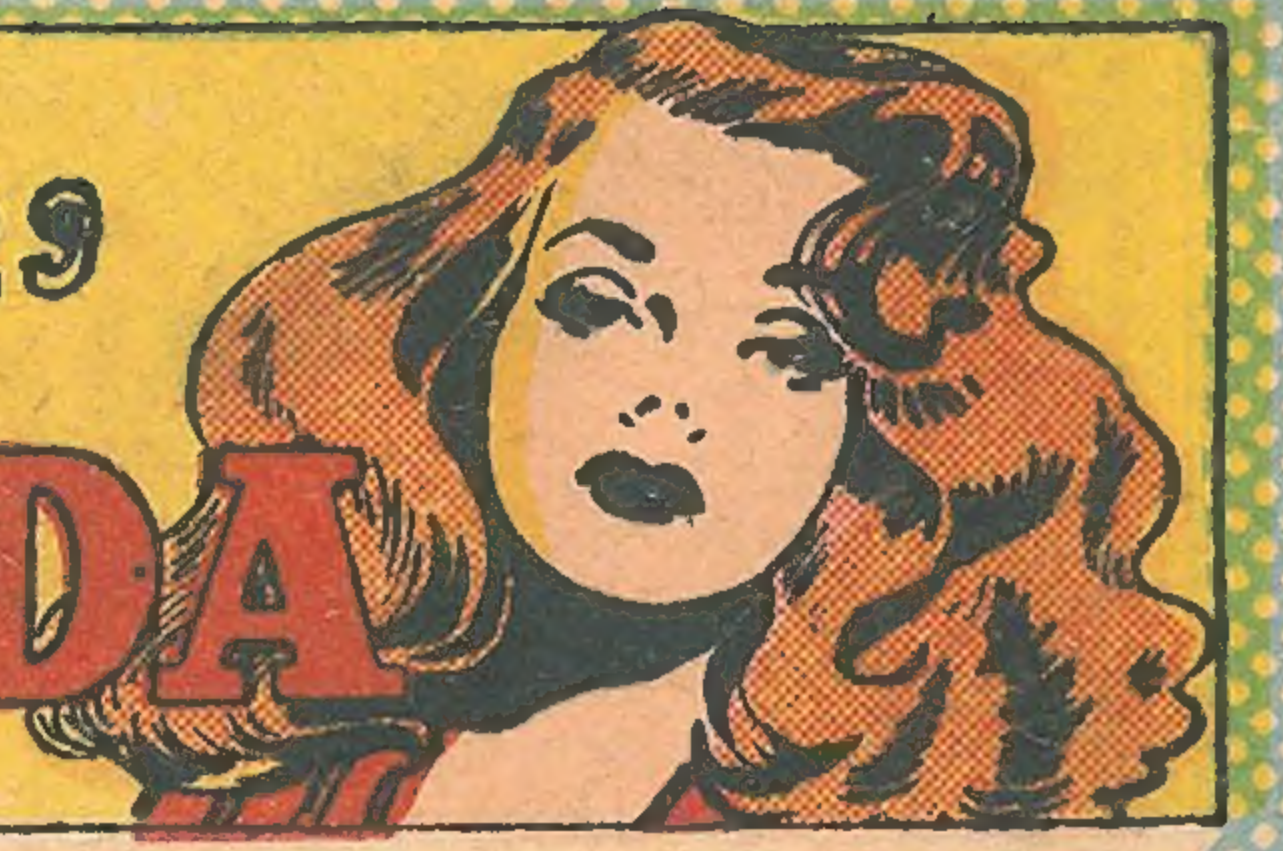

MİSELİN CEYLÂN GİBİ KOŞ-
TU. GARAJA VARDI.

ARKASI VAR

İKİ AŞK ARASINDA

BEN SENİN YERİNDE OLSAM
CEVAP BİLE VERMEZDİM.

İMKÂNSIZ. SEN ANLAYAMAZSIN
ONU GÖRÜP KONUŞMAM LÂ-
ZİM.

MİRMA İRİDEYE
BU İŞİ SİRF BABA-
SINI LÜREN DEN
AYIRMAK VE ONA BAĞ-
LAMAK İÇİN YAPTIĞINI
VE BU YÜZDEN TEKRAR
ONUNLA AHAABLIK ETTİ-
ĞİNİ SÖYLEMEK İSTEMİ-
YOR. LAKİN ŞİMDİ ONUN
NEDEN BU MEKTUBU YAZDI-
ĞINI ÖĞRENMEK İSTİYOR
VE ONUN EYİNE GİDİYOR..

MİRMA SANA ÇOK VAHİM BİR ŞEY SÖYLEMEK
MECBURİYETİNDE OLDUĞUM İÇİN BU-
RAYA GELMENİ RİCA ETTİM. BENİ HOS
GÖREREK DİNLEMENİ RİCA EDERİM.
SEN BENİ ÇOK HOPPA BİR KIZ
OLARAK TANIDIN HALBUKİ ŞİM-
Dİ TAMAMİLE DEĞİŞTİM.
ONU ÇOK SEVDİĞİM İÇİN BAN-
BAM BAŞKA BİR KADIN
OLDUM..

BUNA ÇOK MEM-
NUN OLDUM. KİM-
MİŞ BU KADAR SEV-
DİĞİN ERKEK?

SANA KARŞI ÇOK SAMİMİ OLMAM LÂZİM. TOM'U SEVİYÖ-
RUM. O DA BENİ SEVİYOR..

ÖYLE AMA TOM HEM BENİM NİŞANLIM
HEMDE BENİ SEVİYOR, ŞEKERİM. GALİBA
SENİN CANIN BU GÜN ŞAKA ETMEK
İSTİYOR..

MAALESEF ŞAKA DEĞİL. SANA ÇOK DE-
ĞİSTİĞİMİ SÖYLEDİM. EĞER İSTER-
SEN. SANA İSTİRAP ÇEKTİRMEK TEN-
SE KENDİMİ FEDA EDER ORTA-
DAN KAYBOLURUM..

HİÇ BÖYLE BİR ŞEYE LÜ-
ZUM YOK. BÜTÜN KURMAZ
LİĞİNE RAGMEN TUZAGA
DÜŞTÜN.

NE SÖYLÜYORSUN?

YALAN, İMKÂNSIZ.

GAYET BASİT. BAKAMI ELİNDEN KURTARA-
BİLMEK İÇİN SANA TOMU TANISTIRDIM
BU PİLANI NİŞANLIMLA ANLAŞARAK YAPTIK,
DEMEK Kİ MUVAFFAK OLMUŞUZ..

BANA İNANMIYORMUSUN
İSTE SANA BU PİLANIN
TATBİKİ SİRASINDA
TOM'UN BANA YAZDI-
ĞI MEKTUPLARDAN
BİRİ...